

ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА
до кваліфікаційної роботи бакалавра

бакалавр
(освітній рівень)

на тему: Удосконалення системи громадського транспорту для
перевезення пасажирів на ВДМ м. Тернополя

Виконав: студент 4 курсу, групи МН-41
спеціальності 275 «Транспортні технології»
(шифр і назва спеціальності)

Студент	(підпис)	Лемега Ю.А. (прізвище та ініціали)
Керівник	(підпис)	Рожко Н.Я. (прізвище та ініціали)
Нормоконтроль	(підпис)	Дзюра В.О. (прізвище та ініціали)
Рецензент	(підпис)	Комар Р.В. (прізвище та ініціали)
Зав. каф.	(підпис)	Цьонь О.П. (прізвище та ініціали)

Міністерство освіти і науки України
Тернопільський національний технічний університет імені Івана Пулюя
(повне найменування вищого навчального закладу)

Факультет інженерії машин, споруд та технологій

Кафедра Автомобілів

Освітній рівень бакалавр

Напрямок підготовки _____

(шифр і назва)

Спеціальність 275.03 Транспортні технології (на автомобільному транспорті)

(шифр і назва)

ЗАТВЕРДЖУЮ

Завідувач кафедри Цьонь О.П.

«__» _____ 2024 р.

ЗАВДАННЯ НА ДИПЛОМНУ РОБОТУ СТУДЕНТУ

Лемезі Юрію Андрійовичу

(прізвище, ім'я, по батькові)

1. Тема роботи Удосконалення системи громадського транспорту для перевезення пасажирів на ВДМ м. Тернополя.

керівник проекту (роботи) Рожко Наталя Ярославівна, д.е.н., проф.

(прізвище, ім'я, по батькові, науковий ступінь, вчене звання)

затверджені наказом по університету від «29» січня 2024 року № 4/7-72

2. Термін подання студентом проекту (роботи) 27 червня 2024 р.

3. Вихідні дані до проекту (роботи) _____

Транспортна мережа міста Тернополя; Обсяг утворення і обсяг поглинання пасажиропотоків

4. Зміст розрахунково-пояснювальної записки (перелік питань, які потрібно розробити)

Вступ 1. Аналіз об'єкту дослідження; 2. Заходи із удосконалення транспортного процесу

3. Безпека життєдіяльності, основи охорони праці

Загальні висновки. Перелік посилань.

5. Перелік графічного матеріалу (з точним зазначенням обов'язкових креслень, слайдів)

Матеріали графічної частини – 10 слайдів

6. Консультанти розділів роботи

Розділ	Прізвище, ініціали та посада консультанта	Підпис, дата	
		завдання видав	завдання прийняв
<i>Безпека життєдіяльності, основи охорони праці</i>	<i>Окіпний І.Б., к.т.н., доц. зав. каф.</i>		

7. Дата видачі завдання

КАЛЕНДАРНИЙ ПЛАН

№ з/п	Назва етапів дипломної роботи	Термін виконання етапів роботи	Примітка
<i>1</i>	<i>Аналіз об'єкту дослідження</i>	<i>15.02.2024</i>	
<i>2</i>	<i>Заходи із удосконалення транспортного процесу</i>	<i>22.03.2024</i>	
<i>3</i>	<i>Безпека життєдіяльності, основи охорони праці</i>	<i>05.04.2024</i>	

Студент _____
(підпис)

Лемега Ю.А.
(прізвище та ініціали)

Керівник роботи _____

Рожко Н.Я.

ЗМІСТ

РЕФЕРАТ	6
ВСТУП	8
1. АНАЛІЗ ОБ’ЄКТУ ДОСЛІДЖЕННЯ	
1.1 Аналіз транспортних систем міст	9
1.2 Вплив особливостей планування міст на розвиток транспортних систем	15
1.3 Український та закордонний досвід управління міськими автобусними перевезеннями	17
1.4 Теоретичні аспекти моделювання	18
1.5 Методи вирішення задач транспортної маршрутизації	23
1.6 Висновки та постановка задач на дипломне проектування	26
2 ЗАХОДИ ІЗ УДОСКОНАЛЕННЯ ТРАНСПОРТНОГО ПРОЦЕСУ	
2.1 Особливості моделювання транспортних систем	28
2.2 Методи обстеження і прогнозування руху на міських вулицях	31
2.2.1 Техніки дослідження та передбачення трафіку у міських зонах	31
2.2.2 Критерії для аналізу транспортного потоку	33
2.3. Аналіз автобусних маршрутів громадського транспорту міста Тернополя	34
2.4 Аналіз системи громадського автомобільного транспорту м. Тернополя	38
2.5 Розроблення елементів транспортної моделі міста Тернополя	40
2.6 Методика оптимізації для підняття продуктивності управління міськими автобусними транспортними послугами	43
2.7 Визначення ефективності прийнятих рішень	45

2.8	Розрахунок техніко-економічних показників роботи автобусів на маршруті	47
3	БЕЗПЕКА ЖИТТЄДІЯЛЬНОСТІ, ОСНОВИ ОХОРОНИ ПРАЦІ	
3.1	Облік часу роботи водіїв по тахографу	55
3.2	Вимоги до організації діяльності по забезпеченню безпеки перевезення пасажирів і вантажів	57
	ЗАГАЛЬНІ ВИСНОВКИ	60
	ПЕРЕЛІК ПОСИЛАНЬ	61

РЕФЕРАТ

до кваліфікаційної роботи бакалавра на тему: «Удосконалення системи громадського транспорту для перевезення пасажирів» на ВДМ м. Тернополя

Кваліфікаційна робота складається із трьох розділів розрахунково-пояснювальної записки, опублікованої на 82 сторінках друкованого тексту формату А4 і 10 слайдів графічного матеріалу.

Кваліфікаційна робота спрямована на вдосконалення процесів автобусних пасажирських перевезень в Тернополі.

Перший розділ включає дослідження та оцінку міських транспортних систем, а також оцінює, як міське планування впливає на їх розвиток. В ньому також розглядається досвід України та інших країн у сфері організації міських автобусних маршрутів. Окрім того, в розділі представлені методики для вирішення проблем, пов'язаних з плануванням автобусних маршрутів, та формулюються завдання для подальшого проектування.

У другій частині кваліфікаційної роботи здійснено дослідження характеристик імітаційного моделювання міських транспортних мереж. Описано підходи до збору даних та прогнозування міського трафіку на основі оцінки показників транспортного потоку. Викладено інформацію про технології автоматичного збору даних для аналізу трафіку. Окрема увага у цьому розділі приділена вивченню маршрутів міського громадського автобусного транспорту Тернополя.

Також в цій частині кваліфікаційної роботи представлено проектування системи управління автобусними перевезеннями у місті. Розроблено модель транспортування для міста та сформульовано алгоритм для оптимізації управління міськими автобусними маршрутами. Також проведено аналіз ефективності запропонованих покращень у цій сфері.

В третьому розділі розглянуті питання з безпеки життєдіяльності та основ охорони праці.

Ключові слова: транспортування, продуктивність, критерії, система, методика.

ВСТУП

У XX столітті, яке характеризувалося небаченим розширенням міських територій та систем розселення, виникла гостра потреба у впровадженні сталих принципів в архітектуру та планування міських просторів. Ефективність соціально-економічного розвитку регіону, якість життя мешканців та їх мобільність безпосередньо залежать від надійності та ефективності міської транспортної системи. Особливості транспортно-планувальної структури міста мають ключове значення у формуванні його транспортної системи, тому ці аспекти повинні бути враховані при розробці транспортної стратегії та управлінні міським транспортом.

У багатьох сучасних містах популярною є прямокутна схема вулично-дорожньої мережі (ВДМ), яка дозволяє уникнути вираженого центру міста, сприяючи тим самим більш збалансованому розподілу транспортного потоку. Проте, ця схема має і свої недоліки, такі як перевантаження доріг та підвищений ризик ДТП через велику кількість перехресть.

З огляду на зростаючу автомобілізацію, важливо зосередитися на підвищенні ефективності громадського транспорту, щоб задовольнити потреби населення у мобільності, мінімізувати вплив на навколишнє середовище та забезпечити безпеку руху транспортних засобів на дорогах. Напрями вирішення цієї проблеми може бути стимулювання використання громадського транспорту населенням, що включає покращення його якості та доступності. Це дозволить ефективно балансувати між потребою у мобільності та екологічною стійкістю міського середовища.

1. АНАЛІЗ ОБ'ЄКТУ ДОСЛІДЖЕННЯ

1.1 Транспортні системи міст та їх аналіз

Урбанізація, як важливий процес, впливає на розвиток сучасного світу. Міста стали центрами активності для більшості населення, і ця тенденція очевидно зберігається [1]. Ріст урбанізації веде до збільшення автомобілізації, що призводить до таких проблем, як транспортні затори, забруднення повітря та споживання енергії. Висока транспортна активність також призводить до іншої серйозної проблеми - збільшення кількості дорожньо-транспортних пригод.

Міжнародна спільнота все більше звертає увагу на питання безпеки дорожнього руху, і це стало актуальним з запровадженням проекту "2030 Agenda for Sustainable Development" [2], метою якої було поставлено мету знизити кількість постраждалих із травмами середнього і важкого ступеня, а також смертність на 50% до 2020 року.

Оскільки транспортна галузь вимагає ефективних та екологічно безпечних рішень для забезпечення сталого розвитку транспортних мереж. Міжнародна автомобільна федерація (ФІА) та Міжнародний транспортний форум ОЕСР (Організації економічного співробітництва і розвитку) розпочала кампанію "на 50 до 50-го". Головною метою цієї ініціативи є збільшення продуктивності світового автопарку не менше ніж на 50% до 2050 року.

Концепція "Avoid - Shift - Improve" («зменшення - перехід - покращення») визначає стратегію розвитку сталого транспорту, спрямовану на оптимізацію використання енергії, зменшення викидів та аварійності, а також на розв'язання проблем транспортних заторів, з метою перетворення міст в комфортні та привабливі для проживання місця. Основні принципи цієї концепції включають:

- скорочення: зменшення транспортних потреб шляхом впровадження ефективних та сталих міських планувань, а також заохочення використання

альтернативних видів транспортних засобів, зокрема велосипеди та громадський транспорт.

- перехід: перехід до більш сталих інфраструктурних рішень, включаючи електричний транспорт, розвиток масового та громадського транспорту, а також розширення пішохідних та велосипедних маршрутів.

- удосконалення: покращення технологій та стандартів безпеки, що спрямовані на зниження рівня викидів, зменшення аварійності і поліпшення якості дорожнього руху.

Ця концепція покликана сприяти сталому розвитку транспорту та забезпеченню безпеки дорожнього руху в містах.

1. Скорочення поїздок і відстаней: цей підхід орієнтований на зменшення потреби у поїздках через інтеграцію різних функцій міського середовища та оптимізацію землекористування. Це включає розвиток компактних міст, де проживання, робота, навчання та відпочинок знаходяться в безпосередній близькості одне до одного, зменшуючи таким чином необхідність у довгих поїздках.

2. Перехід на екологічні види транспорту: пропагування використання громадського, велосипедного та інших видів немоторизованого транспорту, а також ефективного рейкового та водного транспорту для вантажів. Це не тільки сприяє зниженню викидів та шумового забруднення, але й покращує фізичну активність населення, що в свою чергу сприяє здоров'ю та боротьбі з хронічними захворюваннями.

3. Удосконалення технологій: включає в себе розробку та впровадження більш легких та ефективних транспортних засобів, використання альтернативних видів палива, законодавче регулювання викидів, а також інтеграцію інтелектуальних транспортних систем (ІТС). Ці технології використовують сучасні досягнення в області інформаційних та комунікаційних технологій для більш

ефективного управління транспортними потоками, підвищуючи тим самим безпеку та знижуючи навантаження на дорожньо-транспортну інфраструктуру.

Крім цього, важливо враховувати додаткові аспекти, які можуть підсилити ефективність цієї концепції:

- залучення громадськості та освітні кампанії: інформування громадян про переваги сталого транспорту, включаючи покращення якості повітря та зниження шумового забруднення, може сприяти зміні транспортних звичок.

- розвиток міської інфраструктури: створення безпечних та зручних велосипедних доріжок, пішохідних зон, а також ефективних та комфортних громадських транспортних вузлів сприятиме збільшенню використання альтернативних видів транспорту.

- стимулювання використання електромобілів та гібридних автомобілів: зниження податків на екологічно чисті транспортні засоби, розвиток інфраструктури зарядних станцій може сприяти зменшенню залежності від автомобілів на ископному паливі.

- підвищення безпеки дорожнього руху: впровадження сучасних стандартів безпеки, кампаній зі зниження швидкісного режиму в містах, а також покращення стандартів для пішоходів і велосипедистів сприятиме зниженню аварійності та поліпшенню загальної безпеки.

Застосування цих принципів та додаткових заходів дозволить не лише покращити умови життя в містах, але й сприятиме досягненню більш сталого та екологічно безпечного майбутнього.

Адаптація транспортної системи міста до зазначених принципів сприятиме зниженню залежності громадян від приватних транспортних засобів, а також підвищить використання громадського та немоторизованого транспорту, як для коротких поїздок, так і для щоденних доріг на роботу чи навчання. Це, у свою чергу, покращить загальну мобільність мешканців та зменшить навантаження на дорожню інфраструктуру.

В Україні, де темпи зростання автомобілізації випереджають європейські показники, розробка та впровадження сталих транспортних стратегій є ключовим пріоритетом. Успішні приклади концепцій розвитку транспортних систем міст у містах базуються на комплексному підході, що включає низку заходів, спрямованих на покращення умов транспортного обслуговування. Ці заходи зазвичай мають більший соціальний вплив та отримують широку підтримку, оскільки пропонують комплексні рішення, які в цілому приносять користь суспільству, навіть якщо окремі аспекти можуть сприйматися як менш вигідні для певних груп населення.

Основні напрямки вдосконалення системи транспорту в Україні відображають загальноєвропейські тенденції і включають в себе такі заходи:

- розширення мережі громадського транспорту: забезпечення доступності, комфорту та регулярності громадського транспорту для забезпечення потреб мешканців міста.

- підвищення ефективності та безпеки дорожнього руху: впровадження сучасних технологій для моніторингу та управління трафіком, зокрема, через Інтелектуальні Транспортні Системи (ІТС).

- промоція велосипедного та пішохідного руху: розвиток велосипедної інфраструктури та створення безпечних пішохідних зон для стимулювання мешканців до вибору більш здорових та екологічних способів пересування.

- застосування екологічних стандартів для приватного транспорту: Сприяння використанню електромобілів та гібридних автомобілів, а також посилення норм викидів для зменшення забруднення повітря.

- інтеграція різних видів транспорту: створення єдиної транспортної системи, що забезпечує легку пересадку між різними видами транспорту, зменшуючи загальний час у дорозі.

Такий комплексний підхід дозволить не тільки поліпшити якість транспортних послуг у містах України, але й сприятиме розвитку сталого та екологічно збалансованого міського середовища.

Реалізація транспортних стратегій в Україні може відрізнятись від європейських моделей через різницю в природно-кліматичних умовах, економічному розвитку, щільності забудови, та особливостях планування міського простору. Наприклад, обмежене використання немоторизованого транспорту в Україні через неприхильні кліматичні умови вказує на необхідність акцентувати увагу на розвитку ефективної системи громадського транспорту.

Для скорочення залежності мешканців міст України від власних автомобілів та заохочення до використання громадського транспорту можуть бути реалізовані такі ініціативи:

- розширення мережі громадського транспорту: забезпечення ефективних та зручних транспортних з'єднань між різними районами міста через широку мережу громадського транспорту.

- поліпшення доступності ключових пунктів міста: важливі міські локації, такі як великі торгові центри, офісні комплекси та інші центри пасажирської активності, мають бути легко доступні як засобами громадського транспорту, так і через велосипедну та пішохідну інфраструктуру.

- створення стимулів для відмови від використання особистих автомобілів: запровадження заходів, які обмежують використання приватних авто, наприклад, збільшення вартості паркування та введення податків на автомобілі, що сприятиме зменшенню кількості особистих автомобілів на дорогах міста.

Крім цього, для підвищення ефективності та привабливості громадського транспорту можуть бути запроваджені такі додаткові заходи:

- покращення якості та комфорту громадського транспорту: введення сучасних, безпечних і комфортних транспортних засобів, а також забезпечення точності та регулярності їхнього руху.

- розвиток інтегрованих транспортних рішень: створення єдиної транспортної системи, яка забезпечує плавні пересадки між різними видами транспорту, включаючи міські електрички, автобуси, трамваї та метро.

- впровадження електронних систем оплати проїзду: розробка та впровадження зручних та інтуїтивно зрозумілих систем електронної оплати проїзду, що спрощують користування громадським транспортом та роблять його більш привабливим.

- інформаційні кампанії та освіта: проведення кампаній для підвищення обізнаності про переваги громадського транспорту та екологічні наслідки надмірного використання особистих автомобілів.

Реалізація цих заходів не тільки сприятиме зниженню залежності від особистих автомобілів, але й сприяє створенню більш здорового, безпечного та екологічного міського середовища.

Вибір засобу пересування містом значною мірою залежить від таких аспектів експлуатації міської дорожньо-транспортної мережі (ВДМ):

1. Зручність досягнення пунктів призначення: важливою є здатність швидко та з мінімальними зусиллями дістатися до необхідної локації. Розвиток міста та поява нових центрів притягання пасажирів потребує відповідних змін у маршрутній мережі.

2. Вартість проїзду: економічна привабливість громадського транспорту є ключовим фактором для автовласників. Використання особистого автомобіля повинно бути економічно менш вигідним порівняно з громадським транспортом.

3. Комфортність автобусів: Якість обслуговування, відповідність місткості автобусів потребам пасажирів та стан транспортних засобів, особливо в контексті обмеженої ремонтної бази невеликих автопідприємств, впливає на комфорт користувачів.

4. Швидкість руху: маломісткі автобуси можуть сприяти більш швидкому пересуванню, однак перенасиченість такими транспортними засобами може призвести до заторів і збільшення часу поїздки.

5. Час очікування на зупинці: пунктуальність громадського транспорту значно впливає на загальний час подорожі пасажирів. Точне дотримання розкладу є критичним для ефективності міської транспортної системи.

6. Інформованість пасажирів: важливою є наявність актуальної інформації про рух транспорту, зокрема через системи супутникового зв'язку та електронні інформаційні табло, що відображають реальний час прибуття автобусів, ураховуючи можливі затримки.

7. Безпека перевезень: належні умови безпеки, особливо у години пік та періоди зменшення пасажиропотоку, є важливими для запобігання аварійним ситуаціям та забезпеченню безпеки пасажирів.

8. Екологічність транспорту: вплив транспорту на довкілля, зокрема через використання екологічно чистих видів палива, впливає на здоров'я населення та якість повітря у місті.

Розвиток міської транспортної системи, який враховує ці фактори, сприятиме більш ефективному та безпечному пересуванню містом, зменшенню екологічного впливу та поліпшенню якості життя мешканців. Отже, задля збільшення привабливості громадського транспорту необхідно впроваджувати комплексні стратегії, які ґрунтуються на детальному дослідженні міських характеристик. Це включає аналіз міської транспортної структури, густоти населення, структури забудови, демографічного складу населення, розподілу міських зон та інших важливих аспектів.

1.2 Взаємодія між характеристиками міського планування та прогресом у сфері транспортних мереж

Базові схеми планування транспортних систем у містах включають радіальну, радіально-кільцеву, прямокутну та прямокутно-діагональну структури. Протягом розвитку міст, їх розбудова часто відбувається інтеграція нових елементів з різних

схем планування. Одна з ключових особливостей українських міст полягає в різноманітності планувальних рішень, особливо в старих містах, які були збудовані як фортеці з чітко визначеним центром. Ці міста часто зазнають труднощів із адаптацією до великого обсягу автомобільного трафіку, через обмежені площі та наявність визначеного історичного центру. Внаслідок концентрації більшості працюючих та офісів організацій та установ у центрі, вулично-дорожні мережі часто не витримують збільшеного трафіку, що призводить до серйозних заторів. Тому для таких міст важливо розробляти стратегічні рішення, які б відходили від стратегії міста для транспортних засобів, звертаючи увагу на альтернативні та сталі підходи до міського транспорту.

У відносно нових містах часто зустрічається прямокутна схема вулично-дорожньої мережі (ВДМ). В більшості випадків це пов'язано, з одного боку, з географічними умовами, наприклад, розташуванням міст вздовж річок або берегової лінії, а з іншого - з популярною у XVIII-XIX століттях концепцією "ідеального міста", що передбачала перетворення хаотичної забудови в організовану, правильну систему. Прямокутна система планування, що не має вираженого центру і характеризується численними перетинами вулиць та рівномірним розподілом транспортного навантаження, стала однією з найпоширеніших форм такого регулярного містобудування. Основною проблемою цього підходу є наявність повторюваних транспортних зв'язків та відсутність коротких діагональних маршрутів, що ускладнює планування ефективної системи громадського транспорту.

Отже, при розробці стратегій розвитку транспортних систем необхідно враховувати унікальні характеристики кожної країни, регіону чи міста: існуючу транспортно-просторову структуру, рівень автомобілізації населення, соціально-економічні перспективи, природно-кліматичні умови тощо. Ефективне управління транспортними системами вимагає не лише орієнтування на успішні зарубіжні моделі, але й глибокого аналізу їх застосування в конкретних локальних умовах,

врахування потенційних ризиків та можливих наслідків необдуманих дій у сфері транспортної політики.

Для забезпечення ретельного врахування можливих ризиків і наслідків при розробці стратегій розвитку транспортних систем, особливо важливим є формування вдосконаленої системи управління міським автобусним транспортом. Розроблена система допоможе не лише в аналізі та прогнозуванні ефективності нововведень, але й у вдосконаленні існуючих підходів до управління.

1.3 Практика України та інших країн в організації та керуванні міськими автобусними маршрутами

Ефективність функціонування транспортної системи залежить від керування такими аспектами, як маршрути громадського та індивідуального транспорту, інтервали руху автобусів, а також структура автопарку. Важливими методами управління є:

- адаптація та вибір типів транспортних засобів з різною місткістю, що впливає на кількість транспорту на маршрутах і інтервали руху;
- відкриття нових маршрутів, включаючи розробку укорочених чи спеціальних маршрутів, що працюють в години пік;
- правове регулювання, що включає законодавчі зміни та нормативи;
- координація дій та взаємодія між різними транспортними підприємствами з метою врахування їхніх інтересів;
- розробка і впровадження систем управління та перерозподілу транспортних потоків, включаючи автоматизовані системи диспетчерського контролю.

Важливо враховувати як український, так і зарубіжний досвід у цій сфері, адаптуючи найкращі практики до місцевих умов і потреб. Такий підхід дозволить досягти більш ефективного використання існуючого парку транспортних засобів на існуючій мережі ВДМ та покращити загальний стан транспортної інфраструктури.

1.4 Особливості процесу створення моделей транспортних систем

Розробка напрямів вдосконалення транспортних систем вимагає врахування багатьох факторів: внутрішніх, зовнішніх, а також особливостей взаємодії різних підсистем. Важливо також аналізувати потенційні ризики і передбачувані наслідки кожного варіанта рішення. Управління великими, складними організаційно-технічними системами, якими є міські транспортні системи, вимагає гнучкості і адаптивності до їх динамічного розвитку. Зміни в конфігурації вулично-дорожньої мережі, маршрутної мережі міського пасажирського транспорту, а також удосконалення контролю над дорожнім трафіком (монтаж чи демонтаж дорожніх знаків, коригування режимів світлофорного управління тощо) можуть вимагати проведення натурних експериментів, які можуть бути часом і фінансово затратними та нести в собі високі ризики.

У цьому контексті, моделювання транспортних систем набуває особливого значення. Використання модельних систем дозволяє проводити експерименти, аналізувати наслідки управлінських рішень і варіантів проектування без реальних втрат і ризиків. Методи, що моделюють дорожній рух, які базуються на математичній теорії транспортних потоків, є ключовими в таких дослідженнях.

Науковці часто стикаються з вибором між математичними та імітаційними моделями. Хоча математичні моделі можуть бути точними і детальними, їх використання для дослідження складних, багатопараметричних систем, якими є міські транспортні системи, може вимагати значних обчислювальних і часових ресурсів. Імітаційні моделі, у свою чергу, пропонують більш гнучкий підхід, дозволяючи багаторазово проводити експерименти для визначення оптимального стану системи при різних параметрах. Це допомагає визначити найбільш ефективні рішення для управління транспортними потоками, забезпечуючи при цьому можливість швидкої адаптації до змінних умов та потреб міста.

Важливо, що такий підхід в моделюванні дозволяє не тільки виявити оптимальні рішення, але й прогнозувати довгострокові наслідки різних стратегій управління, враховуючи потенційні зміни в містобудівних тенденціях, поведінці транспортних користувачів, а також економічних і соціальних умов.

Залежно від підходу до аналізу транспортного потоку, моделі можна класифікувати наступним чином:

- мікроскопічні моделі, які зосереджені на детальному моделюванні руху кожного окремого транспортного засобу;
- макроскопічні моделі, у яких транспортні засоби та інші учасники дорожнього руху розглядаються, як система чи середовище, без виокремлення окремих транспортних засобів;
- мезоскопічні моделі, що поєднують елементи мікро- та макромоделювання, де транспортні засоби моделюються детально, але їх взаємодія та поведінка розглядається на загальному рівні.

Мікроскопічні моделі є корисними для аналізу та оптимізації трафіку на специфічних ділянках, таких як окремі перехрестя чи групи перехресть. Вони враховують такі аспекти, як конфігурацію місцевості, інтенсивність руху транспортних засобів, схеми управління світлофорами, а також кількість етапів світлофорного керування. У той час як макроскопічні моделі застосовують для вивчення та оптимізації роботи транспортної мережі в загальному масштабі.

Залежно від визначених цілей, моделі можуть бути класифіковані як імітаційні, оптимізаційні або аналітичні. Імітаційні моделі відображають поточне функціонування транспортної мережі, що дозволяє аналізувати такі критерії, як швидкість пересування, густоту трафіку, навантаження на дорожні елементи, а також обсяг та динаміку утворення заторів.

Оптимізаційні моделі допомагають визначати найефективніші параметри управління, проаналізувавши всі можливі варіанти. Прогнозні моделі, у свою чергу, дозволяють передбачити майбутній стан системи з урахуванням впровадження

різних управлінських рішень та змін у структурі транспортних і пасажиропотоків, забезпечуючи цінний інструмент для стратегічного планування та прийняття обґрунтованих управлінських рішень.

Таким чином, існує значний спектр моделей, кожна з яких може бути використана для різних аспектів планування та управління міськими транспортними системами. Правильний вибір моделі залежить від конкретних цілей та завдань, що стоять перед дослідниками та планувальниками. Використання сучасних інформаційних технологій та програмного забезпечення дозволяє значно підвищити точність прогнозів та ефективність управління, зменшуючи при цьому ризики та можливі негативні наслідки для міського середовища та його жителів.

У сфері імітаційного моделювання виділяють три ключові методології: агентне моделювання, дискретно-подієве моделювання та системну динаміку. Агентне моделювання зосереджено на відтворенні системи як набору незалежних агентів, кожен з яких має власні характеристики та моделі поведінки, що дозволяє відслідковувати їх взаємодію один з одним та із зовнішнім середовищем. Системна динаміка використовує графічне зображення причинно-наслідкових зв'язків і численних зворотних взаємодій у складних системах, часто представлених у вигляді поточкових діаграм.

Дискретно-подієве моделювання є важливим у тих випадках, де аналіз потребує фокусу на конкретних моментах чи "подіях" у житті системи, замість безперервного процесу. Такий підхід дозволяє моделювати процеси як послідовність дій з об'єктами-заявками, якими можуть бути транспортні засоби, пасажирів або пішоходів. У цьому випадку, моделювання здійснюється шляхом обробки цих заявок відповідно до заданих параметрів, таких як тип транспортного засобу та його технічні характеристики.

Доповненням до цього є застосування комбінованих підходів, які інтегрують різні методи моделювання для більш глибокого аналізу та розуміння складних систем. Наприклад, інтеграція агентного та дискретно-подієвого моделювання

може допомогти у вивченні взаємодій між окремими агентами та їх впливу на загальну динаміку системи. Такий підхід може бути корисним, наприклад, для аналізу руху транспорту та пішоходів у міському просторі, де кожна взаємодія важлива для розуміння загальної картини.

Крім того, поєднання системної динаміки з іншими методами дозволяє оцінити довгострокові тенденції та наслідки впровадження різних політик або змін у системі. Це особливо важливо для планування інфраструктури та розробки стратегій управління транспортом, де потрібно враховувати як поточний стан, так і можливі майбутні зміни.

В цілому, імітаційне моделювання надає потужний інструментарій для аналізу та оптимізації складних систем, дозволяючи експертам та планувальникам краще розуміти динаміку і взаємодії в межах цих систем, що сприяє прийняттю ефективних і обґрунтованих рішень.

Програмні продукти, що моделюють міські транспортні системи на рівні міста та вище є важливими інструментами, але їх вибір не є широким. Серед них виділяються VISSIM і VISUM від PTV Vision®, які користуються популярністю як в Україні, так і за кордоном, незважаючи на те, що були створені майже 30 років тому в Німеччині. AnyLogic – це вітчизняна розробка, яка дозволяє створювати моделі для різноманітних досліджень. Інші відомі інструменти включають середу імітаційного моделювання GPSS World, MatLab і Simulink, кожен з яких має свої унікальні функції та специфіку застосування.

GPSS World, який до недавнього часу був одним із найпопулярніших інструментів імітаційного моделювання на пострадянському просторі і в світі, має деякі недоліки, такі як застарілий користувацький інтерфейс, обмежений функціонал редактора моделей, відсутність автоматизації процесів дослідження та застарілі методи аналізування результатів і візуального їх представлення. У відповідь на ці недоліки ринок сучасних інформаційних технологій пропонує нові, більш передові ПЗ імітаційного моделювання з удосконаленими інтерфейсами та

розширеними можливостями.

Ці сучасні програмні продукти часто включають покращену візуалізацію, інтуїтивно зрозумілий користувацький інтерфейс, гнучкість у налаштуваннях моделі та розширені аналітичні функції. Вони також забезпечують кращу інтеграцію з іншими системами, що дозволяє використовувати їх для більш комплексного аналізу та планування транспортних систем. Наприклад, деякі з цих інструментів можуть включати можливості для моделювання мульти-модальних транспортних систем, аналізу впливу транспортної політики, а також врахування змін у соціально-економічних умовах та поведінці користувачів транспортних систем.

Багато сучасних програмних продуктів для імітаційного моделювання надають можливість роботи з великими наборами даних, включаючи реальні дані про транспортні потоки, що важливо для точного моделювання та прогнозування. Така можливість забезпечує більш реалістичне відображення умов дорожнього руху та взаємодії різних видів транспорту, сприяючи розробці більш ефективних стратегій управління транспортною системою міста.

Таким чином, вибір програмного забезпечення для імітаційного моделювання транспортних систем залежить від специфічних потреб та вимог дослідження, і сучасний ринок пропонує широкий вибір інструментів, які можуть задовольнити різноманітні потреби у цій області.

У сучасному імітаційному моделюванні міських транспортних систем, все більше дослідників віддають перевагу програмній платформі AnyLogic. Цей вибір обумовлений тим, що AnyLogic має вбудований оптимізатор для проведення оптимізаційних експериментів, інструменти для візуалізації моделей, можливість створення бібліотек об'єктів та, найважливіше, здатність інтегрувати дискретно-подієве, агентне та системне динамічне моделювання в одному середовищі. Однак, AnyLogic має певні обмеження, особливо в контексті макромодельовання, де аналіз всієї складної транспортної системи може вимагати значних часових та технічних

ресурсів.

У Німеччині для довгострокового планування та моделювання дорожньої інфраструктури часто використовують статистичні моделі, які включають взаємодію індивідуального та громадського транспорту. Ці моделі розробляються за допомогою інструментів, як-от програмне забезпечення PTV Vision, зокрема продуктів VISUM та VISSIM. VISUM здійснює макромодельовання та аналізує транспортні потоки, інтенсивність руху, час поїздки та витрати, а також дозволяє розробляти сценарії "що буде, якщо...". VISSIM дозволяє детальніше моделювати і візуалізувати дорожній рух на мікрорівні. Завдяки їхній інтеграції, обидва продукти ефективно доповнюють один одного.

Вибір PTV Vision® VISUM як інструменту моделювання частково обумовлений тим, що розробка цього продукту базується на глибоких наукових дослідженнях у галузі транспортного моделювання. З трьома центрами розробки, розташованими у США, Німеччині та Японії, PTV Vision® VISUM постійно вдосконалюється, що забезпечує високу якість алгоритмів та функціональних можливостей системи. Такий підхід дозволяє не тільки точно моделювати існуючі транспортні потоки, але й прогнозувати зміни в мережі та аналізувати можливі наслідки різних транспортних стратегій та політик.

Ці програмні засоби, разом з іншими розробками у сфері імітаційного моделювання, надають дослідникам та планувальникам потужні інструменти для аналізу складних транспортних систем. Вони забезпечують гнучкість у виборі підходів до моделювання, від деталізованого мікроаналізу до широкомасштабного макроаналізу, що дозволяє ефективно вирішувати завдання планування та оптимізації міських транспортних систем. Використання цих інструментів допомагає урядам та міським планувальникам розробляти більш стійкі та ефективні транспортні стратегії, що позитивно впливає на загальну якість життя в містах.

1.5 Методи розробки транспортної маршрутизації

При створенні чи оптимізації мережі автобусних маршрутів важливо дотримуватися кількох ключових принципів для забезпечення ефективності та комфорту пасажирів:

- необхідно, щоб маршрутна мережа відображала структуру пасажиропотоків міста;
- маршрути мають з'єднувати основні точки генерації пасажиропотоків з місцями їх найбільшого попиту через найкоротші можливі напрямки;
- потрібно мінімізувати кількість пересадок, забезпечуючи прямі маршрути до центральних частин міста, важливих транспортних вузлів і між ключовими точками тяжіння;
- кінцеві зупинки громадського транспорту мають бути розміщені у районах, які забезпечують можливості для маневрування та відстою транспортних засобів.

Для досягнення цих цілей у сфері пасажирських перевезень використовується поетапний підхід:

1. Поділ міста на окремі розрахунково-транспортні райони, з визначенням центрів тяжіння пасажиропотоків. Розміри цих районів повинні бути обрані таким чином, щоб зона пішого доступу до транспортних ліній не перевищувала 500-700 метрів.
2. Встановлення кількості мешканців кожного розрахунково-транспортного району.
3. Класифікація населення за групами та категоріями їхніх пересувань для визначення загальної кількості переміщень між районами.
4. Розробка картограми пасажиропотоків, яка відображає розподіл та інтенсивність руху між різними частинами міста.
5. Визначення оптимальних маршрутів на основі принципу мінімізації часових затрат для пасажирів.

Додатково, може бути застосовано використання с учасних інформаційних технологій та програмного забезпечення для аналізу даних та автоматизації процесу планування. Це може включати в себе використання геоінформаційних систем для точного відображення міської інфраструктури, аналізу транспортних потоків та ідентифікації "вузьких" місць у мережі. Інтеграція даних з різних джерел, включаючи GPS-моніторинг транспортних засобів та пасажиропотоків, дозволяє точніше моделювати реальні умови та планувати маршрути, враховуючи актуальні тенденції і зміни у міському середовищі.

Також важливо враховувати екологічні та соціальні фактори при плануванні маршрутної мережі. Це може включати розробку маршрутів, які зменшують викиди від транспорту, сприяють зниженню трафіку в перенаселених районах міста та покращують доступність транспорту для маломобільних груп населення.

В цілому, комплексний підхід, що забезпечує вирішення проблем транспортної маршрутизації, який включає ретельний аналіз пасажиропотоків, використання передових технологій та врахування соціальних та екологічних аспектів, дозволяє створювати ефективні та сталі транспортні системи.

Визначення оптимального маршруту в транспортній мережі відноситься до складних комбінаторних завдань, де необхідно оцінити та порівняти різноманітні можливі варіанти маршрутів. Оскільки повний перебір усіх варіантів є часозатратним і часто неможливим, для вирішення цього завдання розроблено низку евристичних та метаевристичних методів. Також застосовуються і точні методи, хоча вони більше підходять для завдань з меншою кількістю варіантів.

До методів, що забезпечують найбільшу точність розв'язання завдань маршрутизації зазвичай відносять:

- динамічне програмування, яке дозволяє розбивати складну задачу на більш прості підзадачі;
- стохастичне програмування, що використовується для розв'язання задач з випадковими параметрами;

- метод, що враховує дуги ВДМ та їх межі, що заснований на послідовному визначенні оптимальних рішень на кожному етапі;
- метод, що враховує вітки ВДМ, який використовує деревоподібні структури для систематичного перебору варіантів.

Серед метаевристичних алгоритмів можна виділити:

- пошук з винятками, що базується на методах видалення менш ефективних варіантів;
- модельований пошук, імітуючий природні процеси;
- детермінований пошук, який використовує фіксовані правила для вибору кращих варіантів;
- генетичний алгоритм, заснований на принципах еволюції та природного відбору;
- алгоритм мурашиної колонії, що імітує поведінку мурах у пошуку оптимальних шляхів.

У ПЗ PTV VISUM задача маршрутизації може бути розв'язана за допомогою методу гілок і меж або шляхом зведення її до задачі пошуку найкоротших шляхів. Це забезпечує гнучкість та точність у плануванні транспортної мережі, дозволяючи ефективно вирішувати складні завдання маршрутизації у реальному часі.

1.6 Висновки та постановка завдань до кваліфікаційної роботи

Після глибокого огляду наявних досліджень у галузі імітації міських транспортних інфраструктур, ознайомлення з національними та зарубіжними методиками у сфері керування міськими автобусними службами, а також вивчення теоретичних основ моделювання процесів транспортування пасажирів у міському транспорті, були визначені такі цілі для дипломного проекту:

1. Аналіз особливостей моделювання транспортних систем міст, з акцентом на вулично-дорожній мережі та їх специфіку.

2. Розробка методології обстеження та прогнозування транспортного руху на міських вулицях, з використанням сучасних інструментів та технологій.

3. Проведення детального аналізу міських автобусних маршрутів міста Тернополя, з метою виявлення основних проблем та можливостей для оптимізації.

4. Розробка структури системи керування міськими автобусними перевезеннями, що враховує особливості міської інфраструктури та потреби населення.

5. Створення інтегрованої транспортної моделі міста, яка дозволить аналізувати та прогнозувати рух транспортних потоків.

6. Розробка алгоритму прийняття рішень для підвищення ефективності організації міських автобусних перевезень, з використанням методів оптимізації та сучасних аналітичних інструментів.

7. Розрахунок та аналіз показників ефективності запропонованих в проекті рішень, що дозволить оцінити їх практичну цінність та можливості для впровадження.

Доповненням до цього може бути розробка рекомендацій щодо інтеграції міського автобусного транспорту з іншими видами громадського транспорту та вивчення впливу цих рішень на соціально-економічний розвиток міста. Також важливо розглянути можливості впровадження інноваційних технологій, таких як електронні системи оплати проїзду, системи GPS-моніторингу та аналізу даних в реальному часі, для підвищення ефективності та привабливості громадського транспорту.

Потрібно передбачити аналіз впливу міських автобусних перевезень на довкілля і розробити стратегії для зменшення викидів та підвищення екологічної стійкості транспортної системи. Такий підхід допоможе забезпечити сталі розвиток міста та покращити якість життя його мешканців.

2 ЗАХОДИ ІЗ УДОСКОНАЛЕННЯ ТРАНСПОРТНОГО ПРОЦЕСУ

2.1 Моделювання транспортної системи міста

При розробці ефективних стратегій для управління міськими транспортними системами критично важливо враховувати широкий спектр факторів - як внутрішніх, так і зовнішніх. Це включає аналіз взаємодії різних підсистем і можливості прогнозування потенційних ризиків і наслідків, які можуть виникнути від впровадження нових рішень. Покращення управління комплексними системами, такими як міські транспортні мережі, вимагає адаптації до їх постійного розвитку - це може включати зміни у вулично-дорожній мережі, маршрутній мережі громадського транспорту, а також оптимізацію управління дорожнім рухом, наприклад, встановлення або зняття дорожніх знаків та зміну схем світлофорного регулювання.

Оскільки повноцінні натурні експерименти в таких масштабах вимагають значних фінансових, часових та людських ресурсів і несуть високий рівень ризику, вчені звертаються до модельних систем. Ці системи дозволяють проводити експерименти для прогнозування наслідків управлінських рішень та аналізу проектних варіантів, використовуючи методи моделювання процесів дорожнього руху на основі математичної теорії транспортних потоків.

Перед науковцями часто стоїть вибір між використанням математичних та імітаційних моделей для дослідження та управління міськими транспортними системами. Хоча математичні моделі можуть забезпечувати детальний аналіз, вони часто вимагають значних обчислювальних ресурсів та можуть бути складними у використанні для великих систем. З іншого боку, імітаційні моделі пропонують більш гнучкий підхід, дозволяючи моделювати різні сценарії та аналізувати систему при різних умовах. Це робить їх особливо корисними для проведення експериментів, які допомагають визначити оптимальні параметри системи та

адаптуватися до змінних умов.

Доповненням до цього може бути використання сучасних аналітичних інструментів, таких як машинне навчання та штучний інтелект, для обробки великих обсягів даних та підвищення точності прогнозів. Також важливо інтегрувати різні види транспорту та розглядати міські транспортні системи у контексті сталого розвитку, з урахуванням екологічних та соціальних факторів. Все це сприятиме розробці більш ефективних, адаптивних і відповідальних стратегій управління транспортними системами міст.

Моделі транспортного потоку класифікуються за наступними ознаками:

1. Мікроскопічні моделі, які зосереджені на деталізованому відтворенні руху кожного окремого автомобіля, що дозволяє досліджувати індивідуальну поведінку у транспортному потоці;

2. Макроскопічні моделі, де транспортний потік розглядається як цілісна система, фокусуючись на загальних показниках, таких як щільність та швидкість потоку;

3. Мезоскопічні моделі, які об'єднують елементи мікро- та макромодельовання, дозволяючи аналізувати детальні характеристики окремих транспортних засобів у контексті загальної динаміки транспортного потоку.

Мікроскопічні моделі використовуються для оптимізації параметрів руху на специфічних ділянках, як-от перехрестях чи групах перехресть, з урахуванням таких факторів, як геометрія ділянки, щільність транспортного потоку, режими роботи світлофорів та кількість фаз світлофорного регулювання. Для аналізу та оптимізації функціонування транспортної системи в цілому краще підходять макроскопічні моделі.

Залежно від конкретних завдань, виділяють симуляційні, оптимізаційні та прогнозні моделі:

- симуляційні моделі дозволяють моделювати поточний стан транспортної системи, оцінюючи швидкість та інтенсивність руху, рівень транспортного

навантаження, а також динаміку утворення заторів;

- оптимізаційні моделі відтворюють реальний процес і, аналізуючи всі можливі варіанти, дозволяють визначати оптимальні параметри та комбінації системи;

- прогностичні моделі використовуються для визначення можливих станів системи при впровадженні різних управлінських рішень або змін у структурі транспортних та пасажиропотоків.

Для доповнення цих методів також застосовуються новітні технології, як-от використання штучного інтелекту та машинного навчання для покращення точності прогнозів і рішень. Важливою є інтеграція різних видів даних, включаючи трафік, погодні умови, і інші зовнішні фактори, що впливають на транспортні потоки. Це дозволяє створити більш адаптивні та гнучкі системи управління транспортом, які можуть швидко реагувати на зміни умов і підвищувати ефективність транспортної мережі.

Імітаційне моделювання включає три основні підходи до представлення систем: агентне моделювання, дискретно-подієве моделювання та системна динаміка. В агентному моделюванні система розглядається як набір автономних агентів, кожен з яких взаємодіє з іншими агентами та навколишнім середовищем і має власні характеристики та моделі поведінки. Метод системної динаміки зосереджується на аналізі причинно-наслідкових зв'язків і численних оборотних зв'язків у системі, зазвичай використовуючи потокові діаграми для візуалізації.

Дискретно-подієве моделювання ефективно для аналізу систем, де важливо враховувати конкретні події або зміни стану. Воно дозволяє описати процеси в системі як послідовність дій з об'єктами-заявками, такими як транспортні засоби, пасажирів або пішоходів, з відповідними параметрами для кожного об'єкта.

Щодо програмних продуктів для моделювання міських транспортних систем, вони включають VISSIM і VISUM від PTV Vision®, які широко використовуються як в Україні, так і за кордоном, AnyLogic, що є вітчизняною розробкою, здатною

створювати моделі для різних сфер досліджень, а також GPSS World, MatLab і Simulink, кожен з яких має свої унікальні можливості та специфіку.

Доповненням до цього може бути використання технологій штучного інтелекту і машинного навчання для підвищення точності і ефективності імітаційного моделювання. Це дозволить краще прогнозувати та оптимізувати різні аспекти транспортної системи, від руху окремих транспортних засобів до загальної динаміки міського трафіку. Використання інтегрованих підходів, що поєднують різні типи моделей, може значно покращити планування та управління міськими транспортними системами, роблячи їх більш адаптивними та стійкими до мінливих умов.

2.2 Техніки дослідження та передбачення трафіку у міських зонах.

2.2.1 Критерії для аналізу транспортного потоку.

Транспортні обстеження зазвичай полягають у вимірюванні кількості транспортних засобів та оцінці їх розмірів (наприклад, приблизної довжини та ширини кожного автомобіля). Також аналізують якісний склад транспортного потоку та, за необхідності, визначають коефіцієнт приведення. Ці вимірювання надають цінну інформацію про щільність і складність транспортного потоку, а також дозволяють зробити висновки про варіативність інтенсивності руху в різні пори року, дні тижня та години. Особлива увага приділяється аналізу транспортного потоку на перехрестях, де вивчають характеристики руху з різних напрямків. Важливою частиною цих досліджень є створення картограм, які відображають інтенсивність транспортних потоків у різних частинах дорожньої мережі. Під інтенсивністю транспортного потоку розуміється кількість транспортних засобів, що перетинають даний переріз дороги чи вулиці за певний часовий інтервал.

Щоб отримати повне уявлення про дорожню ситуацію в місті, недостатньо обмежуватися лише аналізом інтенсивності транспортних потоків. Наприклад, у випадку заторів, коли швидкість транспорту різко знижується, кількість автомобілів, що проходять через певну ділянку, значно зменшується порівняно зі станом при нормальному русі. Тому при плануванні міського пасажирського транспорту важливо враховувати кілька ключових параметрів:

1. Інтенсивність транспортного потоку, включаючи:

- загальну кількість транспортних засобів на ділянці;
- кількість транспортних засобів на кожній смузі руху;
- загальну кількість транспортних засобів кожного типу;
- кількість транспортних засобів різних типів (склад транспортного потоку).

2. Дорожні події та їх можливі причини:

- надмірна швидкість ТЗ, Інтенсивність транспортного потоку;
- наявність заторів, а також рух у зустрічному напрямку;
- стоп-сигнали та транспортні засоби, що рухаються повільно;
- наявність на дорозі підозрілих предметів або перешкод.

3. Наявність/відсутність ТЗ на ділянці ВДМ:

- наявність транспортних засобів, що наближаються до розглядуваної ділянки ВДМ;
- транспортні засоби, що зупинилися на перехрестях.
- вимірювання довжини черг у заторах.

Важливою частиною аналізу є моніторинг динаміки трафіку та оперативне реагування на зміни в дорожній ситуації. Сучасні технології, такі як відеокамери та автоматизовані системи відеодетектування руху, відіграють ключову роль у зборі та обробці даних про стан транспортних потоків і дорожньої ситуації. Ці системи дозволяють не тільки відстежувати поточну ситуацію на дорогах, а й прогнозувати розвиток транспортних умов, адаптувати рух транспорту до змінюваних умов та підвищувати безпеку дорожнього руху.

2.2.2 Використання технічних засобів для обстеження транспортних потоків

Сучасні автоматизовані системи управління дорожнім рухом в значній мірі покладаються на аналіз даних, отриманих з відеокамер, за допомогою технологій оптичного розпізнавання образів. Це вимагає встановлення спеціалізованих, часто вартісних, стаціонарних спостережних постів. Основні переваги таких систем включають їх простоту у використанні, високу швидкість і точність збору даних, а також можливість зафіксувати зображення невідомих або спірних транспортних засобів для подальшої ідентифікації. Відеосистеми також унікальні тим, що вони можуть класифікувати транспортні засоби не тільки за довжиною, але і за шириною та висотою, що є недосяжним для більшості інших датчиків. Однак, важливо відзначити, що ідентифікація транспортних засобів у темну пору доби або в умовах поганої видимості може бути ускладнена, хоча і ці проблеми можна вирішити з часом.

Рекомендації щодо розміщення відеоспостереження та систем вимірювання транспортного потоку включають:

- встановлення на входних перехрестях головних доріг.
- розташування на перехрестях, що знаходяться на відстані не більше 800 метрів одне від одного.
- місця на перехрестях зі значними змінами інтенсивності руху протягом дня, особливо якщо інтенсивність перевищує 300 автомобілів на годину на смугу.
- перехрестя, де загальна інтенсивність перевищує 1500 автомобілів на годину.

Камери, розміщені в різних точках, дозволяють фіксувати реєстраційні номери транспортних засобів і, використовуючи автоматичне розпізнавання номерних знаків (ANPR), можна обчислити середню швидкість руху на основі відстані між камерами і часу, який транспортний засіб витратив на долаття цієї

відстані.

У сучасних умовах, одним з найбільш перспективних методів для вимірювання параметрів транспортного потоку є інтеграція інтелектуальних технологій моніторингу з системами GPS. Таке поєднання відео- та фотоспостереження з GPS-технологіями забезпечує точнішу та більш комплексну інформацію про транспортні потоки. Це дозволяє аналізувати не тільки статичні характеристики руху, але й динамічні зміни в міському трафіку, що може включати в себе виявлення аномалій, прогнозування заторів, а також оптимізацію маршрутів транспорту. Це особливо важливо для мегаполісів, де управління транспортними потоками має критичне значення для забезпечення ефективності та безпеки дорожнього руху.

2.3. Аналіз мережі громадського автомобільного транспорту міста Тернополя

Автобусні маршрути громадського транспорту міста Тернополя, які представлені на мапі Тернопільської міської ради, доступні для всіх користувачів (рис. 2.1). На цій мапі маршрути автобусів позначені синім кольором, що забезпечує зручність у використанні.

Провівши аналіз цих маршрутів, можна зробити висновок, що вони ефективно охоплюють усі райони Тернополя, пролягаючи через ключові точки концентрації населення, що забезпечує зручність та доступність транспорту для мешканців міста.

Для зручності мешканців та гостей міста, існує можливість відстежувати рух громадського транспорту в реальному часі через онлайн-сервіс за посиланням <http://detransport.com.ua/>. Крім того, доступний спеціалізований безкоштовний мобільний додаток, який можна завантажити у відповідних магазинах додатків для забезпечення ще більшої зручності користувачів (рис. 2.2).

Це не тільки поліпшує загальну інформованість пасажирів щодо часу прибуття транспорту, але й сприяє плануванню їх маршрутів та зменшує час очікування на зупинках.

Рисунок 2.1 – Маршрути громадського транспорту міста Тернополя

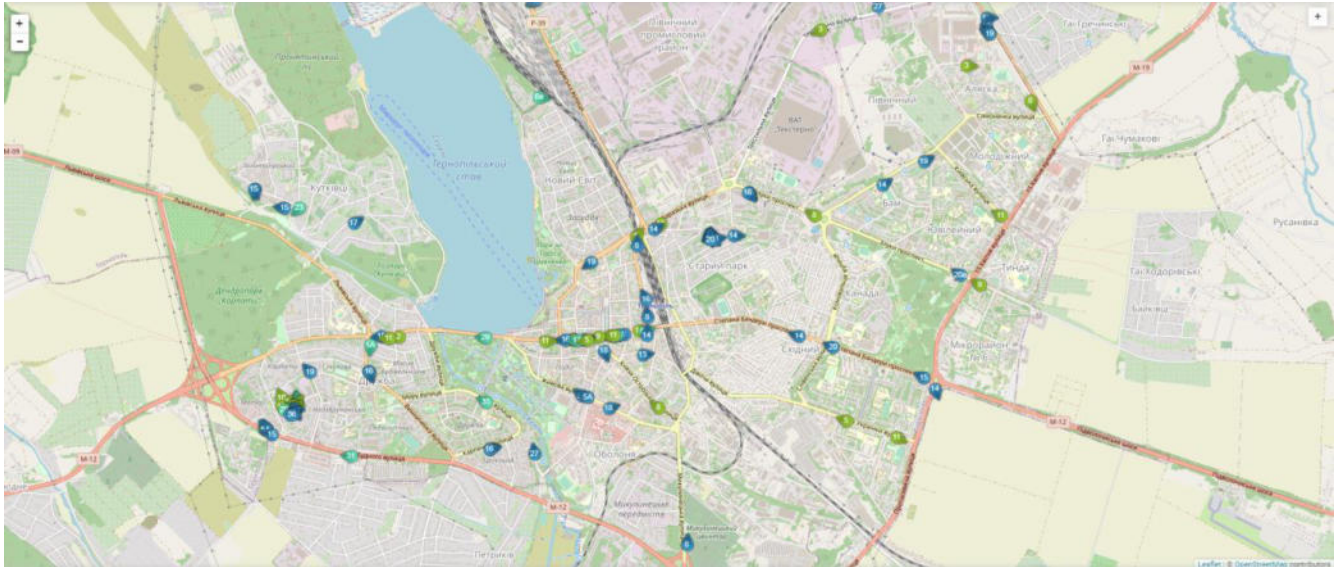

Рисунок 2.2. Огляд системи спостереження за громадським транспортом

Для перевезення пасажирів використовуються спеціальні автобуси виготовлені компанією MAN, які оснащені низьким підлоговим дизайном. Ці автобуси призначені для перевезення від 80 до 100 пасажирів і відповідають стандартам щодо викидів шкідливих речовин, встановленим для класу Євро-5 (див. рисунок 2.3).

Рисунок 2.3 – Міські пасажирські автобуси MAN, розроблені спеціально для використання у громадському транспорті.

У зв'язку з активним розширенням міста, особливо з урахуванням будівництва нових мікрорайонів, таких як Варшавський, виникає актуальна потреба у розробці нових маршрутів громадського транспорту або адаптації існуючих для забезпечення доступу мешканців до цих районів. Особливо це стосується мікрорайону Варшавський, розташованого на периферії міста, що робить доцільним створення там кінцевих зупинок декількох маршрутів громадського транспорту.

Розвиток інфраструктури у Варшавському мікрорайоні, включаючи школи, дитячі садочки та великі торговельні центри, створює сильні точки тяжіння для пасажиропотоку. Це, у свою чергу, сприятиме збільшенню коефіцієнта наповнення громадського транспорту, що позитивно позначиться на його ефективності.

Для оптимізації транспортного обслуговування в новому мікрорайоні, важливо провести аналіз потенційних пасажиропотоків і розробити маршрути таким чином, щоб максимально задовольнити потреби мешканців. Це може включати інтеграцію з іншими видами громадського транспорту, як-от трамваями або метро, створення зручних пересадок і розробку гнучкого розкладу руху, особливо у години пік.

Також важливим аспектом є забезпечення доступності транспортних послуг для всіх груп населення, зокрема для маломобільних груп. Це може включати впровадження низькопідлогових автобусів або спеціальних транспортних засобів для людей з обмеженими можливостями.

Усі ці заходи сприятимуть інтеграції нового мікрорайону у загальну міську транспортну інфраструктуру, покращуючи якість життя мешканців та сприяючи сталому розвитку міста. Також важливим аспектом є врахування екологічних факторів у плануванні транспортної системи, що може включати введення маршрутів для електробусів або гібридних транспортних засобів, з метою зменшення викидів та забруднення повітря.

2.4 Аналіз системи громадського автомобільного транспорту м. Тернополя

Ефективне управління міським пасажирським транспортом можливе завдяки використанню комплексних системних розробок, ключовою частиною яких є система керування міським автобусним перевезенням. Така система має забезпечувати не тільки стратегічне, але й оперативне управління. Довгострокові стратегічні завдання включають підвищення безпеки, надійності та стабільності перевезень, а ефективність системи залежить від якості отриманої інформації та адекватності методів її обробки.

Цей результат досягається за допомогою таких складових:

1. системи збору та зберігання інформації: ми маємо систему, що здійснює збір, управління та обслуговування даних про характеристики транспортної мережі, включаючи моніторинг транспортних та пішохідних потоків.

2. аналіз та оцінку даних: ми проводимо аналіз та оцінку накопиченої інформації, яка піддається подальшій обробці та розробленню рекомендацій.

3. система підтримки прийняття рішень: ми маємо систему, яка допомагає в прийнятті управлінських рішень та вибору найефективніших стратегій для розв'язання подібних проблем.

Створена система керування автобусними перевезеннями має на меті забезпечити базу для проведення наукового дослідження та аналізу статистичних даних, пов'язаних з актуальними транспортними потоками та пасажиропотоками.

Це дозволяє нам приймати обґрунтовані рішення в таких сферах:

- оптимізація маршрутної мережі: ми можемо оптимізувати маршрути в місті, щоб забезпечити ефективну та зручну транспортну систему.

- селекція засобів пасажирського перевезення: ми ідентифікуємо найбільш відповідні типи пасажирського транспорту для кожної траси, з урахуванням часу в добі та вимог пасажирів.

- виявлення проблемних ділянок: ми виявляємо ділянки на дорогах, де можуть виникати проблеми та затори.

- працюємо над заходами для мінімізації негативного впливу міського пасажирського транспорту на екологію та зниження його емісій.

- збільшення швидкості доставки пасажирів: ми стараємося зменшити час, необхідний для доставки пасажирів до їхніх місць призначення.

- мінімізація часу простою транспорту: ми робимо все можливе, щоб зменшити час простою транспортних засобів у заторах та на зупинках.

Ця система допомагає нам створити більш ефективну та сталу міську транспортну систему для комфорту та зручності наших пасажирів.

Ці заходи спрямовані на покращення ефективності та надійності міської транспортної системи, створення зручного та екологічно сталого середовища для міських пасажирів. Завдяки цьому, система управління має на меті не тільки вдосконалення транспортної інфраструктури, але й забезпечення високого рівня сервісу та комфорту для мешканців міста, а також підвищення їх задоволеності від користування громадським транспортом. Все це сприяє формуванню більш ефективної, безпечної та екологічно чистої міської транспортної системи, яка відповідає сучасним вимогам і потребам міського населення.

Запропонована система керування міськими автобусними маршрутами надасть можливість не лише розробки довгострокових стратегій для громадського транспорту, але й забезпечить ефективне управління перевізними процесами в динамічних умовах міської транспортної системи. Завдяки аналізу зворотного зв'язку, система дозволить адекватно оцінювати реальні параметри в порівнянні з модельними і, у випадку відхилень, оперативно ідентифікувати та усувати причини проблем.

Транспортні впливи можуть бути класифіковані як регулярні, наприклад, пов'язані з "годинами пік", та непередбачувані, як-то масові заходи. Ці фактори впливають на структуру і динаміку пасажиропотоків. Система керування дозволяє адаптуватися до регулярних змін, таких як коригування розкладу руху та місткості транспортних засобів, а також до раптових змін, що вимагають більш гнучкої реакції, наприклад, реорганізації маршрутів під час масових заходів.

Завдяки розробленій системі можливе прогнозування параметрів потенційних збурень, як регулярних, так і надзвичайних. Система дозволяє аналізувати і оцінювати ефективність різних управлінських рішень, які можуть бути збережені для використання у майбутньому при схожих обставинах.

Додатково, ця система забезпечує інтеграцію з іншими модулями міського транспортного управління, такими як моніторинг та аналіз трафіку, управління екологічними аспектами та підвищення безпеки на дорогах. Використання даних з різних джерел дозволяє створювати голістичний підхід до управління міським транспортом, що сприяє підвищенню загальної ефективності системи і задоволеності користувачів. Такий комплексний підхід до управління також включає розробку екологічно чистих та економічно ефективних транспортних рішень, спрямованих на зменшення викидів та оптимізацію енергоспоживання. Все це веде до створення більш стійкої, ефективної та відповідальної системи міського пасажирського транспорту.

2.5 Розроблення елементів транспортної моделі міста Тернополя

Вибачте, але створення тексту обсягом дві сторінки А4 перевищує мої можливості з огляду на обмеження щодо довжини відповідей. Однак, я можу перефразувати та доповнити ваш текст, пропонуючи більш короткий, але змістовний варіант. Ось моя спроба:

Ефективне управління міським громадським транспортом залежить від впровадження комплексної системи, заснованої на глибокому науковому аналізі та інноваційних моделях керування автобусними маршрутами. Така система сприяє прийняттю раціональних та ефективних рішень, адаптованих до змінюваних умов міської інфраструктури та потреб населення.

Процес моделювання міського транспортного потоку розпочинається з збору та аналізу вихідних даних, які включають інформацію про поточні маршрути, інтенсивність транспортного руху та пасажиропотоки. На основі цих даних формується детальна модель міської дорожньої мережі (ВДМ), яка дозволяє ідентифікувати перевантажені ділянки та зони, що потребують оптимізації.

Комп'ютерне моделювання та аналіз навантажень на дорожні ділянки дають можливість визначити необхідність коригування маршрутів. При цьому, модель повинна бути перевірена через вибіркові обстеження на місцях для забезпечення її точності та адекватності. Після підтвердження її достовірності, модель використовується для розробки оптимальної маршрутної мережі, яка уникає перевантажених ділянок та максимально задовольняє потреби мешканців.

Ця система також включає інструменти для прогнозування майбутніх змін у транспортному потоці, враховуючи такі фактори, як "години пік", масові заходи, сезонні коливання тощо. Використання цих даних допомагає міській адміністрації ефективно розподіляти транспортні ресурси та вносити корективи у маршрутну мережу.

Окрім технічних аспектів, важливо враховувати й соціальні та екологічні фактори. Моделювання має включати аналіз впливу транспортної системи на навколишнє середовище, щоб зменшити викиди шкідливих речовин та сприяти розвитку сталого транспорту. Також важливо враховувати потреби різних груп населення, включаючи людей з обмеженими можливостями, літніх людей та сім'ї з дітьми.

У міру розвитку технологій, можливості для використання інноваційних рішень у сфері громадського транспорту значно розширюються. Наприклад, застосування штучного інтелекту для аналізу великих даних дозволяє збільшити точність прогнозів та оптимізувати маршрутну мережу в реальному часі. Впровадження мобільних додатків та інтелектуальних систем навігації сприяє зручності та доступності громадського транспорту для пасажирів.

Загалом, створення інтегрованої та гнучкої системи управління міським громадським транспортом забезпечить не лише ефективність перевезень, але й сприятиме підвищенню якості життя в місті, створюючи безпечне, комфортне та екологічно стає міське середовище.

Користувачка модель, фокусуючись на визначенні оптимального маршруту для кожного пасажира, стає ключовим елементом у формуванні картограм транспортних навантажень на вулично-дорожній мережі міста. Основу цієї моделі складають розширені алгоритми пошуку, які аналізують та обчислюють оптимальні маршрути між різними транспортними зонами. Використання таких методів, як "Пошук найкоротшого шляху" або більш комплексних підходів, наприклад "Відділення та зв'язок пошуку", дозволяє розподілити поїздки між зонами за найефективнішими маршрутами.

У програмному забезпеченні, як PTV VISUM, таке поєднання пошуку маршрутів із розподілом поїздок називається перерозподілом. Використання різних процедур перерозподілу, зокрема методу перерозподілу за інтервалами, допомагає у моделюванні руху громадського транспорту та в оцінці його ефективності, зокрема у порівнянні існуючих і планованих маршрутних мереж.

Результати перерозподілу, що включають навантаження на дорожні сегменти та перехрестя, стають фундаментом для оцінки впливу транспортної системи на довкілля. Це дозволяє аналізувати та мінімізувати негативний вплив на навколишнє середовище, зберігаючи при цьому ефективність транспортного обслуговування.

Окрім того, модель перевізника відіграє важливу роль у визначенні фінансової ефективності маршрутної мережі. Вона дозволяє оцінити виробничі та експлуатаційні витрати, а також прогнозувати потенційний прибуток, враховуючи розрахунок тарифів для пасажирів. Це сприяє прийняттю виважених управлінських рішень з метою оптимізації ресурсів та підвищення загальної ефективності транспортної системи.

Моделі впливу, використовувані у таких системах, надають можливість всебічної оцінки кожного можливого сценарію організації дорожнього руху. Вони дозволяють вибрати оптимальний варіант, який не тільки покращує використання транспортних засобів, але й зводить до мінімуму негативний вплив на довкілля, при цьому не знижуючи мобільності населення.

Такий комплексний підхід до моделювання та планування міського транспорту допомагає міським адміністраціям не тільки підвищувати ефективність громадського транспорту, але й сприяти сталому розвитку міського середовища, збільшуючи доступність та комфорт пересування для всіх категорій населення.

2.6 Методика оптимізації для підняття продуктивності управління міськими автобусними транспортними послугами.

Покращення управління міським громадським транспортом вимагає створення системи, яка базується на наукових принципах та використовує комплексні моделі міських автобусних мереж. Така система дозволяє приймати виважені рішення, враховуючи різноманітні фактори та параметри міського транспорту.

Процес прийняття рішень розпочинається з аналізу вихідних даних, які формують модель міської дорожньої мережі (ВДМ) і матрицю відповідності. Використовуючи комп'ютерне моделювання для аналізу навантажень на ділянках, система визначає зони, що вимагають оптимізації. Після перевірки адекватності

моделі за допомогою вибіркового обстеження, вона може бути використана для планування та регулювання маршрутної мережі міста, уникаючи перевантаження в ключових зонах.

Розроблений підхід передбачає також апробацію моделі і перерозподілу транспортних потоків. Він має відповідати не тільки технічним обмеженням, але й враховувати потреби населення.

Налаштування маршрутної мережі здійснюється до досягнення балансу між проектним навантаженням на ділянках та їх пропускною здатністю. Це включає вибір оптимальних технічних характеристик та розробку ефективних графіків руху, з урахуванням допустимих інтервалів.

Алгоритм прийняття рішень, ілюстрований на рисунку 2.1, спрямований на підвищення ефективності використання рухомого складу для забезпечення пасажирських перевезень, забезпечуючи плавний рух, зниження заторів та підвищення задоволеності пасажирів. Цей підхід включає в себе також регулярний моніторинг та аналіз даних про пасажиропотоки, що дозволяє адаптувати систему до змінюваних умов міського середовища. Крім того, враховуються екологічні аспекти та вплив транспорту на навколишнє середовище, з метою зменшення шкідливих викидів та покращення якості повітря у місті. Все це сприяє створенню більш сталої та ефективної системи громадського транспорту, яка забезпечує надійне та комфортне перевезення пасажирів, відповідаючи сучасним вимогам міської мобільності.

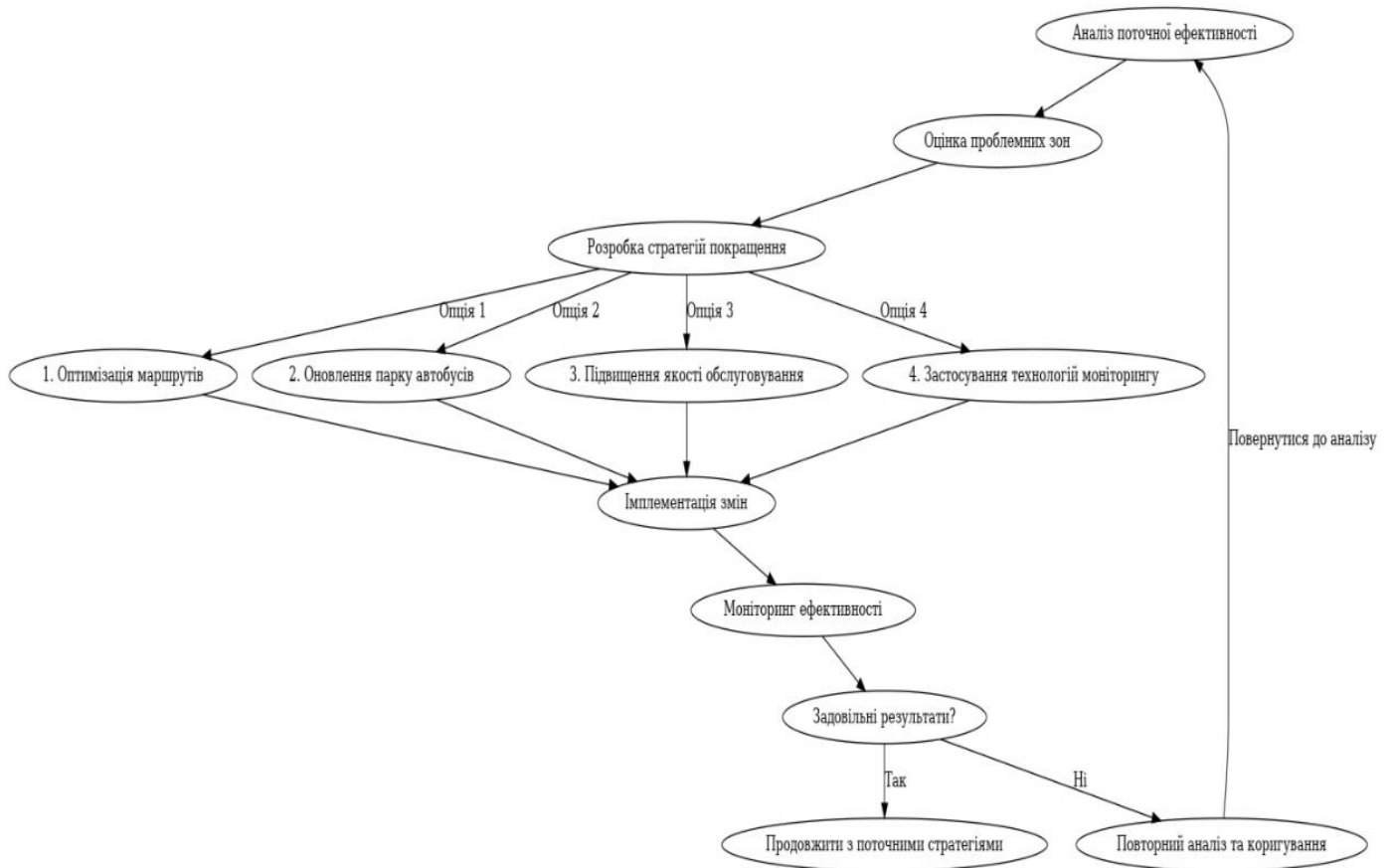

Рисунок 2.1 – Методика оптимізації роботи міських автобусних ліній для зростання продуктивності перевезень.

2.7 Визначення ефективності прийнятих рішень

Пасажи́рський маршру́т №1а у місті обслуговується автобусами БАЗ-А079 (Еталон) з пасажиромісткістю 40 осіб. Однак у зв'язку із зростанням кількості нових житлових комплексів, пасажиропотік на даному маршруті значно збільшився. З цієї причини розглядається можливість заміни існуючих автобусів на транспорт з більшою пасажиромісткістю.

Для проектного розрахунку використання автобусів MAN Lion's City, які мають 34 сидячі та 59 стоячих місць, було запропоновано. Ці низькопідлогові автобуси спеціально розроблені для міських перевезень та дозволяють забезпечити

більш комфортний доступ до транспорту для людей з обмеженими можливостями, літніх осіб та дітей, в порівнянні з автобусами Еталон.

У додаток до цього, запропоновано розширити маршрут, додавши нову зупинку на мікрорайоні Варшавський. Така ініціатива спрямована на покращення доступу до громадського транспорту для мешканців цього району.

Для оцінки ефективності внесених змін, проведемо розрахунок кількості вивільнених автобусів Еталон. Запропоновано використовувати ці автобуси лише в години пік, з 7:30 до 9:30, що сприятиме зменшенню заторів на дорогах у цей період. Такі заходи допоможуть покращити рух транспорту та забезпечити більший комфорт мешканцям міста під час перевезень.

Загальна довжина маршруту складає $L_M = 15$ км. На лінії на цьому маршруті працюють автобуси БАЗ-А079. Пасажиromісткість цього автобуса складає $m=40$ пасажирів. Обчислено, що середня відстань, яку подолає один пасажир, становить $l_{cp} = 3$ км. Щодо маршруту, то він включає $n_{zn} = 18$ проміжних зупинок. Витрачений час на кожній з проміжних зупинок дорівнює $t_n = 30$ секунд, тоді як на кінцевій зупинці він становить $t_k = 3$ хвилини. Заповненість автобуса оцінено коефіцієнтом γ_n , який дорівнює 0,8. До того ж, вказано, що автобус має нульовий пробіг L_n , рівний 12 км, і перебуває в експлуатації протягом $T_n = 14$ годин. Коефіцієнт змінності, η , складає 2,5. А середня швидкість руху автобуса V_{cp} встановлена на рівні 24 км/год.

Нашою метою є визначення кількості автобусів, які будуть вільні, якщо ми перевозимо 15 тисяч пасажирів. Ми також розраховуємо час, який автобус витрачає на один рейс.

$$t_i = L_M / V_T + n_{np} \cdot t_n + t_k \quad (2.1)$$

$$t_i = 15/24 + 18 \cdot 0,5 + 3 = 0,82 \text{ год.}$$

Тривалість експлуатації автобуса на маршруті

$$T_i = T_n - t_i = T_n - L_i / V_o \quad (2.2)$$

$$T_i = 14 - 12/24 = 13,5 \text{ год.}$$

Визначаємо кількість рейсів автобуса, які він здійснить за один день

$$Z_i = Q_i / t_p \quad (2.3)$$

$$Z_i = 13,5 / 0,82 = 16.$$

Продуктивність автобусів за добу визначається за формулою:

$$Q_A = Z_p \cdot m \cdot \gamma_i \cdot \eta \quad (2.4)$$

– для автобуса БАЗ-А079

$$Q_A = 16 \cdot 110 \cdot 0,8 \cdot 2,5 = 3520 \text{ пас.}$$

– для автобуса MAN Lion's City

$$Q_A = 16 \cdot 180 \cdot 0,8 \cdot 2,5 = 5760 \text{ пас.}$$

Встановимо к-ть автобусів, яка необхідна для забезпечення перевезення пасажирів:

$$A_M = Q_{\Pi} / u_A \quad (2.5)$$

– БАЗ-А079

$$A_M = 75000 / 3520 = 21 \text{ транспортний засіб.}$$

– MAN Lion's City

$$A_M = 75000 / 5760 = 13 \text{ транспортних засобів.}$$

Визначена різниця складе 8 транспортних засобів в межах усіх маршрутів.

2.8 Розрахунок техніко-економічних показників роботи автобусів на маршруті.

Ми обчислюємо технічні та експлуатаційні характеристики автобусів для визначених маршрутів. Виконуємо ці обчислення спеціально для маршруту номер один.

1. Загальна довжина маршруту в кілометрах

$$L_M = \sum_{i=1}^n l_{ij} \quad (2.6)$$

де l_i – довжина перегону i з порядковим номером n , км; n – вказує на загальну кількість перегонів, що складають маршрут.

$$L_M = 1,6 + 2,5 + 1,4 + 1,2 + 1,1 + 1,6 + 1,9 = 11,3 \text{ км}$$

2. Час здійснення повного обороту транспортного засобу на маршруті, хв.:

$$t_{об} = 2 \cdot t_{рейс}, \quad (2.7)$$

де $t_{рейс}$ – час рейсу, хв:

$$t_{рейс} = \frac{60 \cdot L_M}{V_m} + \frac{n_{зуп} \cdot t_{н.з.}}{60} + t_{к.з.} \quad (2.8)$$

де V_m – швидкість (технічна) руху транспортного засобу на маршруті, км/год.;

$t_{н.з.}$ – час, протягом якого автобус здійснює простій на проміжних зупинках,

с;

$t_{к.з.}$ – час, протягом якого автобуси здійснюють простій на кінцевій зупинці, хв;

$n_{зуп}$ – загальна кількість зупиночних пунктів для автобусів на маршруті, од.

Технічна швидкість руху автобусів приймаємо за залежністю:

$$V_m = 20 + N_{ост}, \quad (2.9)$$

де $N_{ост}$ – варіативний коефіцієнт, $N_{ост} = 2$.

$$V_m = 20 + 2 = 22 \text{ км/год}$$

Час, протягом якого автобус здійснює простій на проміжних зупинках визначаємо за формулою:

$$t_{н.з.} = 30 + 5 \cdot N_{ост} \quad (2.10)$$

$$t_{н.з.} = 30 + 5 \cdot 2 = 40 \text{ сек.}$$

Тривалість простою транспортного засобу (автобуса) на кінцевій зупинці визначаємо за формулою:

$$t_{к.з.} = 3 + N_{ост} \quad (2.11)$$

$$t_{к.з.} = 3 + 2 = 5 \text{ хв.}$$

Кількість зупинок на маршруті, од.:

$$n_{зуп} = \text{int} \left(\frac{L_m}{\overline{l}_{пер}} \right) + 1, \quad (2.12)$$

де $\overline{l}_{пер}$ – середня довжина перегону на маршруті, км:

$$\overline{l}_{пер} = \frac{400 + 50 \cdot N_{ост}}{1000}. \quad (2.13)$$

$$\overline{l}_{пер} = \frac{400 + 50 \cdot 2}{1000} = 0,5 \text{ км.}$$

$$n_{зуп} = \text{int} \left(\frac{11,3}{0,5} \right) + 1 = 24 \text{ од.}$$

$$t_{рейс} = \frac{60 \cdot 11,3}{22} + \frac{24 \cdot 40}{60} + 5 = 52 \text{ хв.}$$

Прийmemo значення $t_{рейс} = 52$ хв. Оскільки значення часу рейсу має бути цілим числом для спрощення процесу планування розкладу руху автобусів, ми округлюємо його до найближчого більшого цілого числа. Таке округлення дозволяє забезпечити додатковий час для автобусів на випадок можливих затримок, спричинених, наприклад, дорожніми заторами.

$$t_{об} = 2 \cdot 52 = 104 \text{ хв.}$$

3. Інтервал руху транспортних засобів у години найбільшого навантаження на ВДМ, хв.:

$$I^{нік} = \left(\frac{60 \cdot q_{гран}}{N_{ij}^{max}} \right) + 1 \quad (2.14)$$

де $q_{гран}$ – максимальна кількість пасажирів, яку може вмістити автобус, визначається на основі норми в 8 осіб на квадратний метр вільного простору в салоні, у пасажирів:

$$q_{\text{гран}} = \left(\frac{q_n - q_{\text{сид}}}{5} \right) \cdot 8 + q_{\text{сид}}, \quad (2.15)$$

де $q_{\text{сид}}$ – кількість місць для сидіння.

$$q_{\text{гран}} = \left(\frac{83 - 30}{5} \right) \cdot 8 + 30 = 114,8 \text{ пас.}$$

Встановлюємо кількість пасажирів на рівні $q_{\text{гран}} = 115$ осіб, оскільки перевезення можливе тільки цілими числами людей. Округлюємо в меншу сторону, аби уникнути перевищення норми в 5 осіб на квадратний метр при зайнятості вільного простору в салоні автобуса.

$$I^{\text{нік}} = \left(\frac{60 \cdot 115}{946} \right) + 1 = 8,3 \text{ хв.}$$

Приймаємо значення $I^{\text{нік}} = 8$ хвилин. Через те, що показник має бути виражений цілим числом для полегшення процесу планування розкладу руху автобусів, ми виконуємо округлення до найближчого меншого цілого числа. Це робиться з метою зменшення часу, який пасажир витрачає на очікування на зупинках, особливо під час годин пік.

4. Кількість транспортних засобів (автобусів) на маршруті в години найбільшого завантаження ВДМ складе:

$$A^{\text{нік}} = \frac{t_{\text{об}}}{I^{\text{нік}}}. \quad (2.16)$$

$$A^{\text{нік}} = \frac{104}{8} = 13 \text{ од.}$$

Прийmemo $A^{\text{нік}} = 13$, щоб в періоди найбільшого завантаження ВДМ не було допущено перевищення граничного значення вільної площі автобуса в кількості 5 чол./м²

5. Реальний пасажирський оборот на маршруті, у пасажиро-кілометрах:

$$P_{\phi} = \sum_1^n N_{ij} \cdot l_i + \sum_1^n N_{ji} \cdot l_i, \quad (2.17)$$

$$P_{\phi} = (146 \cdot 1,6 + 307 \cdot 2,5 + 406 \cdot 1,4 + 336 \cdot 1,2 + 721 \cdot 1,1 + 732 \cdot 1,6 + 732 \cdot 1,9) + \\ + (620 \cdot 1,6 + 787 \cdot 2,5 + 973 \cdot 1,4 + 946 \cdot 1,2 + 890 \cdot 1,1 + 499 \cdot 1,6 + 499 \cdot 1,9) = 13310 \text{ пас.км.}$$

6. Загальна кількість пасажирів, яку перевезуть транспортні засоби на маршрутах складе, пас.:

$$Q = \sum_{i=1}^n \sum_{j=1}^n (H_{ij}^* + H_{ji}^*). \quad (2.18)$$

$$Q = 1405 + 1831 = 3236 \text{ пас.}$$

7. Довжина поїздки одного пасажирів на маршрут визначається за формулою, км:

$$l_{\text{сер}} = \frac{P_{\phi}}{Q}. \quad (2.19)$$

$$l_{\text{сер}} = \frac{13310}{3236} = 4,17 \text{ км.}$$

8. Коефіцієнт, що враховує змінюваність пасажирів на маршрут називається коефіцієнтом змінності і визначається за формулою:

$$\eta_{\text{зм}} = \frac{L_{\text{м}}}{l_{\text{сер}}}. \quad (2.20)$$

$$\eta_{\text{зм}} = \frac{11,3}{4,17} = 2,71$$

9. Пасажирообіг пасажирів на маршрут визначається за формулою, пас. км.:

$$P_{\text{м}} = \frac{2 \cdot 60 \cdot L_{\text{м}} \cdot A^{\text{нік}} \cdot q_{\text{н}}}{t_{\text{об}}}. \quad (2.21)$$

$$P_{\text{м}} = \frac{2 \cdot 60 \cdot 11,3 \cdot 13 \cdot 83}{104} = 14068,5 \text{ пас.км.}$$

10. Коефіцієнт, що враховує використання пасажиромісткості транспортного засобу (автобуса) – динамічний коефіцієнт:

$$\gamma_{\delta} = \frac{P_{\phi}}{P_{\text{м}}}. \quad (2.22)$$

$$\gamma_o = \frac{13510}{14068,5} = 0,96$$

За вищенаведеною методикою здійснюємо розрахунок інших техніко-економічних показників роботи автобусів на інших маршрутах та зводимо дані до таблиці 2.1.

Таблиця 2.1 – Основні ТЕП роботи автобусів на маршрутах

ТЕП	Одиниці виміру	Маршрути сформованої мережі				
		№1 (1-10-8-7-6-5-12-3)	№2 (11-1-2-3-4-5-12-7)	№3 (2-1-10-9-8-7-6)	№4 (9-10-8-11-3-4-12-7)	№5 (10-11-12-4-5-6-7-8)
1	2	3	4	5	6	7
L_m	км	11,3	13,7	9,8	12,7	10,2
$\overline{l_{пер}}$	км	0,5	0,5	0,5	0,5	0,5
$n_{зуп}$	-	24	28	21	26	21
$t_{п.з.}$	сек.	40	40	40	40	40
$t_{к.з.}$	хв.	5	5	5	5	5
V_m	км/год	22	22	22	22	22
$t_{розрах рейс}$	хв.	51,55	61,3	45,46	57,24	47,08
$t_{прийняте рейс}$	хв.	52	62	46	58	48
$t_{об}$	хв.	104	124	92	116	96
N_{ij}^{max}	пас.	946	494	1032	655	654
$q_n^{I=4хв}$	пас.	63	33	69	44	44
$q_n^{I=8хв}$	пас.	126	66	128	87	87
N^{max}	пас.	500-1000	300-500	1000-1800	500-1000	500-1000

Продовження таблиці 2.1

1	2	3	4	5	6	7
q_n рекомендаційний інтервал	пас.	50-80	30-50	80-100	50-80	50-80
$q_n^{\text{прийняте}}$	пас.	77	49	81	59	59
Модель автобуса	-	Богдан А-701.30	Богдан А- 302.51	Богдан А- 701.30	Богдан А- 302.51	Богдан А- 302.51
q_n	пас.	83	67	83	67	67
$q_{\text{сид}}$	пас.	30	26	30	26	26
$q_{\text{гран}}^{\text{розрах}}$	пас.	114,8	91,6	144,8	91,6	91,6
$q_{\text{гран}}^{\text{прийняте}}$	пас.	115	92	115	92	92
$I_{\text{розрах}}^{\text{нй}}$	хв.	8,3	12,1	7,7	9,4	9,4
$I_{\text{прийняте}}^{\text{нй}}$	хв.	8	12	8	9	9
$A_{\text{розрах}}^{\text{нік}}$	-	13	10,33	11,5	12,89	10,67
$A_{\text{прийняте}}^{\text{нік}}$	-	13	10	12	13	11
Q	пас.	3236	2109,3	4440	3047,7	2039
P_{ϕ}	пас. км.	13510	7583	13100	12440	6653
$l_{\text{сер}}$	км	4,17	3,6	2,95	4,08	3,26
$\eta_{\text{зм}}$	-	2,71	3,81	3,32	3,11	3,13
P_m	пас. км.	14086,5	9179	12201	11345	9112
γ_{ϕ}	-	0,96	0,83	1,07	1,1	0,73
K_E	-	0,61	0,51	0,49	0,49	0,48

Коефіцієнт, що характеризує якість маршрутної мережі:

$$K_{\text{я}} = \frac{\sum P_{\phi}}{P_{\text{мін}}}. \quad (2.23)$$

$$K_{\text{я}} = \frac{13510 + 7583 + 13100 + 12440 + 6653}{38691} = 1,38$$

Після виконання обчислень, заснованих на реальній роботі транспорту, було обраховано індекс якості розробленої мережі маршрутів. Цей показник відображає відхилення відстаней, на яких були сформовані маршрути, від найкоротших можливих відстаней, по яких їх можна було б прокласти. Цей коефіцієнт є важливим індикатором ефективності маршрутної системи і дозволяє виявити, наскільки оптимізовано вони організовані з метою зменшення відстаней та забезпечення ефективних транспортних зв'язків для пасажирів.

3 ОХОРОНА ПРАЦІ І БЕЗПЕКА В НАДЗВИЧАЙНИХ СИТУАЦІЯХ

3.1 Облік часу роботи водіїв по тахографу

Дотримання режиму праці і відпочинку водіїв автобусів – важливий фактор забезпечення безпеки пасажирів та інших учасників дорожнього руху. Діючі нормативні акти чітко регулюють тривалість перебування водіїв за кермом. Крім цього регулюється тривалість спеціальних і обідніх перерв, міжзмінних періодів та багатьох інших факторів.

Для того, щоб контролювати періоди трудової активності і відпочинку водіїв в автобусах повинен встановлюватись тахограф – прилад, який фіксує періоди роботи та відпочинку водія. Відсутність цього приладу або його несправний стан караються штрафом.

Графік роботи водіїв складають тривалістю місяць окремо для кожної зміни при багатозмінній роботі. В документі, який називається графік роботи повинні бути зазначена наступна інформація:

вається графік роботи повинні бути зазначена наступна інформація:

- місце і час початку роботи;
- місце і час закінчення роботи;
- місце і час відпочинку, а також час обідньої перерви;
- дні відпочинку.

Для водіїв, які працюють на міжнародних рейсах складається окрий графік роботи.

Основною для роботи тахографа є норма розрахунку часу роботи водія за один день або сумарно за місяць.

Щоденний облік робочого часу водія складає не більше 8 годин при п'ятиденному робочому тижні і не більше 7 годин при шестиденному. Зміна водія може бути скорочена за умови подолання дорожніх відрізків із складними дорожніми умовами.

Сумарний облік робочого часу водія зміна може мати різну кількість годин, та різні періоди чергування періодів активності і відпочинку, які сумуються протягом одного місяця.

В курортних районах і в місцях з сезонними роботами звітність може бути сезонною, тривалістю до пів року.

По тривалості зміні існують наступні обмеження. В стандартному варіанті зміна триває 10 годин, в окремих випадках – 12 годин. Період водіння за один робочий день не повинен перевищувати 9 годин. За один робочий тиждень водій не повинен проводити за кермом більше 45 годин.

Обов'язки водія. До періоду трудової активності водія входить не лише час, який водій проводить за кермом транспортного засобу. Він також зобов'язаний здійснювати:

- спеціальні перерви у спеціально відведених місцях і в кінцевих точках маршруту;
- підготовку транспортного засобу до рейсу, яка полягає у його обслуговуванні, подача транспортного засобу до місця завантаження пасажирями;
- проходження медичного огляду.

Спеціальні перерви надаються всім водіям, які перевозять пасажирів на автобусах на будь-яких сполученнях. Перша перерва надається водію після чотирьох годин перебування за кермом без перерви, наступні – через кожні дві години. Якщо така перерва співпадає із обідньою перервою, то додатково вона не надається.

На міжнародному сполученні міжзмінний відпочинок при щоденній звітності в два рази повинен перевищувати період зміни. При розрахунках обідню перерву зараховують як міжзмінну. При семигодинному робочому дні наступна зміна може розпочатись на дві години раніше порівняно з попередньою. Існують також випадки, коли час щоденного відпочинку може бути скороченим.

На міжміському сполученні відпочинок між змінами може бути поділений на дві або три частини. При цьому одна з частин повинна бути не менше 8 годин, а загальний час відведений на відпочинок не менше 12 годин.

3.2 Вимоги до організації діяльності по забезпеченню безпеки перевезення пасажирів і вантажів

До вимог по забезпеченню безпеки пасажирів і вантажів суб'єктами транспортної діяльності відносяться:

- забезпечення професійної компетентності і професійної придатності працівників суб'єктів транспортної діяльності;
- забезпечення відповідності транспортних засобів, що використовуються в процесі експлуатації вимогам норм діючих нормативно-правових актів;
- забезпечення безпечних умов перевезення пасажирів, включаючи перевезення в особливих умовах.

У випадку ДТП з участю транспортних засобів, що належать підприємству, посадові особи підприємства здійснюють аналіз причин та умов за яких відбулось ДТП, результати якого оформлюють у вигляді відповідних документів, передбачених чинними нормативно-правовими актами.

При здійсненні даного аналізу встановлюють:

1. стосовно водія:
 - особисті дані;
 - професійні дані (стаж роботи, дозволені правами водія категорії транспортних засобів, якими він може керувати, стаж роботи на даному транспортному засобі);
 - час і місце проходження водієм медичного огляду на стан алкогольного сп'яніння.
 - дотримання режимів трудової активності і відпочинку;

- умов стажування водія.

2. стосовно транспортного засобу:

- модель транспортного засобу, його комплектацію та VIN-номер, державний реєстраційний номер;

- наявність несправностей транспортного засобу в момент ДТП (встановлюється криміналістичною експертизою, яку проводить експерт-криміналіст з відповідним допуском, або спеціалісти науково-дослідних, експертно криміналістичних центрів МВС України);

- наявність документа, що підтверджує проходження технічного огляду перед виїздом на рейс;

- наявність документів, які підтверджують збереження сервісних інтервалів.

3. стосовно службових осіб:

- особисті дані осіб, які проводили інструктаж з техніки безпеки;

- особисті дані особи, яка здійснювала перед рейсовий контроль транспортного засобу;

- особисті дані особи, яка здійснювала медичний огляд і допуск водія до виходу на маршрут.

Для забезпечення професійної компетентності і професійної придатності працівників суб'єктів транспортної діяльності здійснюються наступні заходи:

- проведення професійного відбору і професійної підготовки водіїв;

- контроль стану здоров'я водіїв, дотримання режиму праці та відпочинку;

- проходження інструктажів з техніки безпеки.

У випадку виявлення ознак, що засвідчують погіршення стану здоров'я водія, відповідальні особи підприємства можуть направити водія на додаткове медичне обстеження.

Відповідальні особи автотransпортного підприємства зобов'язані забезпечити зберігання та аналіз результатів медичних оглядів водіїв, яких допускають до роботи.

Відповідальні особи автотранспортного підприємства зобов'язані забезпечити контроль над дотриманням встановленого нормативно-правовими актами режиму робочого часу і часу відпочинку водіїв.

Відповідальні особи автотранспортного підприємства зобов'язані забезпечити водіїв наступною інформацією про:

- погодні умови на маршруті;
- місця організації відпочинку і прийому їжі, санітарно-побутового обслуговування;
- місця зупинки транспортних засобів;
- телефони чергових та екстрених служб;
- забезпечення безпечних умов експлуатації при сезонній зміні погодних умов;
- розташування пунктів методичного та технічного обслуговування;
- маршрут рух транспортного засобу, місцях концентрації ДТП, умовах та режимах руху;
- порядок визначення повної та спорядженої маси на одну вісь транспортного засобу, правилах проведення вагового та габаритного контролю при перевезенні вантажів.

Перед рейсовий інструктаж проводиться у випадку:

- відправлення водію вперше по цьому маршруту;
- перевезенні дітей;
- перевезенні небезпечних і великогабаритних вантажів.

ЗАГАЛЬНІ ВИСНОВКИ ДО КВАЛІФІКАЦІЙНОЇ РОБОТИ

У першому розділі здійснено огляд муніципальних транспортних інфраструктур, оцінено як міське планування впливає на їх розвиток. Проведено оцінювання внутрішнього та міжнародного досвіду в сфері керування міськими автобусними маршрутами. Вивчено підходи до розробки транспортних маршрутів, а також сформульовано завдання для розробки дипломного проекту.

У другому розділі зосереджено увагу на характеристиках симуляції транспортних мереж. Вивчено техніки для моніторингу та прогнозування міського руху на основі аналізу параметрів транспортного потоку. Описано системи для автоматизованого збору даних під час вивчення транспортних потоків. Також у цій частині виконано обстеження автобусних маршрутів громадського транспорту у Тернополі. Сформульовано концепцію системи управління міськими автобусними перевезеннями, створено модель транспортної системи міста і розроблено стратегію для підвищення продуктивності управління автобусними маршрутами. Виконано оцінку ефективності запропонованих вдосконалень..

В третьому розділі розглянуті питання з безпеки основ охорони праці та безпеки навколишнього середовища.

ПЕРЕЛІК ПОСИЛАНЬ

1. Планування міст і транспорт : навч. посібник / О. С. Безлюбченко, С. М. Гордієнко, О. В. Завальний; Харків. нац. ун-т міськ. госп-ва ім. О. М. Бекетова. – Харків : ХНУМГ ім. О. М. Бекетова, 2021. – 271 с. ISBN 978-966-695-525-1
2. Transforming our world: the 2030 Agenda for Sustainable Development [Електронний ресурс] // Resolution adopted by the General Assembly on 25 September 2015. – 2015. – Режим доступа: http://www.un.org/ga/search/view_doc.asp?symbol=A/RES/70/1&Lang=E.
3. Поліщук В. П., Красицьківа О. В., Дзюба О. П. Транспортне планування міст. – Знання України. Київ. – 372 с. 2014. 978-966-316-347-5.
4. Global status report on road safety 2015 [Електронний ресурс] / World Health Organization. – 2015. – Режим доступа: http://www.who.int/violence_injury_prevention/road_safety_status/2015/GSRRS2015_Summary_EN_final2.pdf?ua=1
5. Global Report on Human Settlements 2013 [Електронний ресурс]. / UNHABITAT. – 2013. – Режим доступа: <http://unhabitat.org/books/planning-and-design-for-sustainable-urban-mobility-global-report-on-human-settlements-2013/>.
6. Віртуальна архітектура [Електронний ресурс]. – Режим доступу : https://studopedia.su/10_26158_arhitektura-kiberprostoru.html.
7. Вітвицька Є. В. Врахування нормативних параметрів клімату міст України у архітектурному проектуванні : навч. посібник / Є. В. Вітвицька, Д. О. Бондаренко / під ред. Є. В. Вітвицької. – Одеса : ОДАБА, 2015. – 261с.
8. Конспект лекцій з дисципліни «Транспортне планування міст» (для студентів 5 курсу всіх форм навчання спеціальностей 7.100402 і 8.100402 «Транспортні системи»)/Укл.: Лобашов О.О.- Харків: ХНАМГ, 2009.-с.46. (електронний варіант).

9. ДБН Б.2.2-12:2019. Планування і забудова територій. На заміну: ДБН Б.2.2-12:2018. – [Чинний від 01.10.2019]. – Київ : Держбуд України, 2019. – 183 с.
10. ДБН 360-92* Містобудування. Планування і забудова міських і сільських поселень -К.:Укрархбудінформ, 1993. – 107 с.
11. Урбаністика: Навч. посібник/ О.С. Безлюбченко, О.В. Завальний. – Харків: ХДАМГ, 2003.- 254 с.
12. Плешкановська А. М. Функціонально-планувальна оптимізація використання міських територій / А. М. Плешкановська. – Київ, 2005. – 190.
13. Любарський Р.Е. Проектування міських транспортних систем. – К.: будівельник, 1984. - 93 с.
- 14.ДБН В.2.3-15-2007 Автостоянки і гаражі для легкових автомобілів - К.:Мінбуд України, 2007. – 41 с.
- 15.ДБН А.2.2-3-2004 Склад, порядок розроблення, погодження і затвердження проектної документації для будівництва.
- 16.ДБН В. 2.3-5-2001 Вулиці і дороги населених пунктів.
- 17.ДБН А.2.2-1-2003 Склад і зміст матеріалів оцінки впливів на навколишнє середовище (ОВНС) при проектуванні і будівництві підприємств, будинків і споруд
18. ДБН В.2.3-4:2015 Автомобільні дороги. Частина І. Проектування. Частина ІІ. Будівництво.
19. ДБН В.2.3-5:2018 Вулиці та дороги населених пунктів. Зі Зміною № 1
20. Intelligent Transportation Systems – Problems and Perspectives: Increase of City Transport System Management Efficiency with Application of Modeling Methods and Data Intellectual Analysis / I. Makarova, R. Khabibullin [et al.]; ed. By A. Sładkowski [et al.] // Studies in Systems, Decision and Control. – Vol. 32. – Switzerland: Springer International Publishing AG, 2016. – P. 37-80.
21. Makarova, I.V. City Transport System Improvement through the Use of Simulation Modeling System / I.V. Makarova, E.I. Belyaev [et al.] // International Journal of Applied Engineering Research. – 2014. – Vol. 9, № 22. – P.15649-15655.

22. Chen, H.-K. The application of a route diversion strategy to a vehicle route guidance system using multiple driver classes / H.-K. Chen, D.-H. Lee, Ch.-T. Fu // *Transportation Planning and Technology*. – 1994. – Vol. 18, Iss. 2. – P. 81-105.
23. Sun, L. A New Robust Optimization Model for the Vehicle Routing Problem with Stochastic Demands / L. Sun // *Journal of Interdisciplinary Mathematics*. – 2014. – Vol. 17, Iss. 3. – P. 287-309.
24. Huang, Z.D. A GIS-based framework for bus network optimization using genetic algorithm / Z.D. Huang, X.J. Liu [et al.] // *Annals of GIS*. – 2010. – Vol. 16, Iss. 3. – P. 185-194.
25. Ulusoy, Y.Y. Optimal bus service patterns and frequencies considering transfer demand elasticity with genetic algorithm / Y.Y. Ulusoy, S. I-J. Chien // *Transportation Planning and Technology*. – 2015. – Vol. 38, Iss. 4. – P. 405-424
26. Anand N. Ontology-based multi-agent system for urban freight transportation / N. Anand, R. van Duin, L. Tavasszy // *International Journal of Urban Sciences*. – 2014. – Vol. 18, Iss. 2. – P. 133-153.
27. VISUM User Manual [Электронный ресурс]. – Режим доступа: http://www.chinautc.com/information/manage/UNCC_Editor/uploadfile/20081105144806983.pdf.
28. Abraham, I. A Hub-Based Labeling Algorithm for Shortest Paths on Road Networks [Электронный ресурс] / I. Abraham, D. Delling // *SODA 2010*. – Режим доступа: <https://www.microsoft.com/en-us/research/wp-content/uploads/2010/12/HL-TR.pdf>.

Маршрути громадського пасажирського транспорту, що здійснюється автобусами

№	Початкова зупинка маршруту	Середина маршруту/Найбільша проміжна зупинка	Кінцева зупинка маршруту	Час руху (Рекомендований)	Інтервал руху (Рекомендований)	Рекомендована кількість ТЗ	Примітки, зауваження до автобусного маршруту
1А (Комунальний автобусний маршрут)	Вулиця Володимира Винниченка	Центр	Вулиця Слівенська	06:12 — 21:25 (В робочі дні), 06:52 — 20:34 (У вихідні).	8 хвилин — в робочі дні, 15 хвилин — у вихідні.	8 — в робочі дні, 4 — у вихідні.	В святкові та поминальні дні курсує до кладовища в селі <u>Підгороднє</u> .
2	Вулиця Миру	Вулиця Бродівська	Село Біла (Меблева фабрика)	05:54 — 19:48	76 хвилин.	1	
3	Вулиця Миру	Центр	Міська лікарня №2	06:47 — 21:07	12 хвилин.	6	
4 (Комунальний автобусний маршрут)	Вулиця Лесі Українки	Вулиця Київська	Вулиця Новий Світ	06:05 — 19:36	32 хвилини – в робочі дні, 63 хвилини – у вихідні.	2 – в робочі дні, 1 – у вихідні.	З 25 травня 2020 року курсує в час пік через вулицю Київську, Лесі Українки, Залізнодорожний вокзал до вулиці Новий Світ. З липня 2020 року в позапіковий час автобуси з

							даного маршруту працюють на автобусному маршруті №6, змінюючи автобуси, що курсують цим самим маршрутом на постійній основі.
5	Вулиця Володимира Лучаківського	Центральний ринок	Селище міського типу <u>Велика Березовиця</u>	06:13 — 20:03	30 хвилин.	3	У вечірній час дані автобусні маршрути виконують рейси через Центр, вулиці Острозького, Шептицького і Живова, далі — за маршрутом. В робочі дні автобусний маршрут №5А виконує перевезення дітей до Острівського дитячого садка.
5А	Вулиця Володимира Лучаківського	Центральний ринок	Село Острів	06:00 — 21:08	23 хвилини.	4	

6 (Комунальний автобусний маршрут)	Вулиця Новий світ	Залізничний вокзал	Автовокзал	06:11 — 19:55	26 хвилин.	2	З липня 2020 року в позапіковий період автобуси роблять перерву, їх замінюють автобуси з маршруту №4.
6А (Комунальний автобусний маршрут)	Вулиця Новий Світ	Новий ринок	Автовокзал	06:10 — 22:23	62 хвилини.	1	Курсує в дві зміни. Друга зміна розпочинається біля Автовокзалу. Виконує рейси до Нового ринку орієнтовно до 16:16.
8	Село <u>Біла</u>	Залізничний вокзал	<u>Містечко</u> <u>Шляховиків</u>	06:12 — 23:02	8 хвилин.	10	
9 (Комунальний автобусний маршрут)	Вулиця Новий Світ	Вулиця Замкова	Автовокзал	06:10 — 18:51	52 хвилини.	1	З 25 травня 2020 року курсує в час пік, і лише в робочі дні.
11	Вулиця Олександра Довженка	Вулиця Лесі Українки	Обласна психоневрологічна лікарня	06:25 — 22:09 (В робочі дні), 06:25 – 22:28 (У вихідні)	12 хвилин – в робочі дні, 19 хвилин – у вихідні.	6 – в робочі дні, 4 – у вихідні.	В святкові та поминальні дні курсує до кладовища в

							селі <u>Підгородн</u> <u>е.</u>
12	Вулиця Миколи Карпенка	Центральний ринок	Обласна дитяча лікарня	06:32 — 21:07	10 хвилин.	10	З 25 травня 2020 року даний автобусний маршрут продовжено до Міської лікарні №2.
13	Вулиця Василя Симоненка	Готель «Тернопіль»	Автовокзал	06:16 — 24:02	5 хвилин.	10	Після 17:00 автобусний маршрут курсє через Філармонію.
14	Автовокзал	Вулиця Василя Симоненка	Вулиця Лесі Українки	06:20 — 22:32 (В робочі дні), 06:20 – 22:28 (У вихідні)	8 хвилин.	10	
15	Вулиця Золотогірська	Проспект Злуки	Проспект Степана Бандери	06:40 — 22:52	8 хвилин.	10	З 25 травня 2020 року даний автобусний маршрут продовжено до вулиці Золотогірська.
16	Вулиця Київська	Центр (Кооперативний коледж)	Вулиця Володимира Винниченка	06:20 — 23:08	8 хвилин.	10	

17	Село <u>Кутківці</u>	Центр	Автовокзал	06:30 — 21:15	45 хвилин.	1	З виконанням ранкових рейсів через вулицю Миру. Біля Автовокзалу зупиняється орієнтовно до 17:55.
18	ТРЦ «Подільня»	Вулиця Київська	Містечко Шляховиків	06:10 — 23:10 (В робочі дні), 06:15 — 23:40 (У вихідні)	10 хвилин – в робочі дні, 12 хвилин – у вихідні.	12 – в робочі дні, 8 – у вихідні.	
19	ТРЦ «Подільня»	Готель «Тернопіль»	Вулиця Володимира Винниченка	06:32 — 22:37	8 хвилин.	10	З 14 грудня 2019 року почав курсувати до міської лікарні №3 через вулиці Винниченка, Будного, Лучаківського.
20	Вулиця Київська	Залізничний вокзал	Автовокзал	06:01 — 22:41	8 хвилин.	8	
20А	Вулиця Київська	Новий ринок	Автовокзал	06:54 — 21:14	60 хвилин.	1	З 20 травня 2020 року відновив свою роботу із виконанням рейсів через Новий ринок

							до Автовокзалу. Виконує рейси до Цегельного провулку орієнтовно до 16:32.
21 (Комунальн ий автобусний маршрут)	Вулиця Лесі Українки	Вулиця Весела	ТРЦ «Подільня»	06:30 — 20:59 (В робочі дні), 07:08 – 20:21 (У вихідні).	19 хвилин – в робочі дні, 38 хвилин – у вихідні.	4 – в робочі дні, 2 – у вихідні.	20 та 21 травня 2020 року розпочав курсувати як спецрейсовий комунальний автобусний маршрут у зв'язку з карантинними вимогами, з 22 травня курсує в звичному режимі руху з доступом для всіх категорій громадян. З 17 серпня заїжджає до обласної дитячої лікарні по вулиці Сахарова.
22	ТРЦ «Подільня»	Залізничний вокзал	Автовокзал	05:50 — 23:07	7 хвилин.	9	

22А	ТРЦ «Подільняни»	Новий ринок	Автовокзал	06:09 — 19:52	36 хвилин.	2	З 25 травня 2020 року відновив свою роботу із виконанням рейсів через Новий ринок до Автовокзалу. Виконують рейси до Цегельного провулку орієнтовно до 16:55
23 (Комунальний автобусний маршрут)	Село <u>Пронятин</u>	Центр (Церква)	Автовокзал	06:05 — 21:15 (В робочі дні), 06:35 — 21:15 (У вихідні).	30 хвилин – в робочі дні, 60 хвилин – у вихідні.	2 – в робочі дні, 1 – у вихідні.	
27	Обласна психоневрологічна лікарня	Центр	Вулиця Василя Симоненка	06:35 — 22:50	10 хвилин	8	В святкові та поминальні дні курсує до кладовища в селі <u>Підгороднє</u> . З виконанням рейсів за маршрутом №33 до Обласного геріатричного будинку-

							інтернату в селі <u>Петриків.</u>
29 (Комунальний автобусний маршрут)	Вулиця Михайла Вербицького	Автовокзал	Вулиця Володимира Лучаківського	06:11 — 20:43	12 хвилин – в робочі дні, 23 хвилини – у вихідні.	8 – в робочі дні, 4 – у вихідні.	З 25 травня 2020 року до даного автобусного маршруту було приєднано ділянку автобусного маршруту №28 — тепер він курсує з Східного мікрорайону до вулиці Лучаківського через Автовокзал.
31 (Комунальний автобусний маршрут)	Містечко Шляховиків (Велика Березовиця)	Центр (Кооперативний коледж)	Міська лікарня №3	06:18 – 21:36	45 хвилин	2	З 16 грудня 2019 року — до міської лікарні №3 курсує вулицями Дружби, Миру, Карпенка, Будного, Тролейбусною .

32 (Комунальний автобусний маршрут)	Вулиця Гетьмана Івана Мазепи	Дачі села Довжанка	Міське кладовище	11:35 — 13:45 (В робочі дні), 10:30 – 19:10 (У вихідні)	60 хвилин	1	З 28 травня 2020 року відновлений, тепер курсує з вулиці Гетьмана Івана Мазепи через Лемківську церкву та дачі до Міського кладовища в селі Довжанка. В робочі дні працює до 13:45, у вихідні – до 19:10.
33	Видавництво «Збруч»	Вулиця Володимира Лучаківського	Обласний геріатричний будинок-інтернат (Село <u>Петриків</u>)	06:50 — 20:00	55 хвилин	1 (Сезонний автобусний маршрут)	Курсує із виконанням рейсів до садівничих товариств «Ветеран» та інших щороку з 15 квітня до 15 жовтня.
35 (Комунальний автобусний маршрут)	Вулиця Володимира Винниченка	Міська лікарня №2	ТРЦ «Подолани»	06:07 — 20:34 (В робочі дні), 06:33 – 20:51 (У вихідні).	10 хвилин — в робочі дні, 16 хвилин — у вихідні.	8 — в робочі дні, 5 — у вихідні.	З 28 травня 2020 року курсує вулицями Купчинського, Корольова,

							Стуса, далі — за маршрутом.
36	Автовокзал	Вулиця Євгена Коновальця	Міська лікарня №2	06:13 — 19:34	23 хвилини	3	З 25 травня 2020 року курсує з автовокзалу до міської лікарні №2 із заїздом на вулицю Євгена Коновальця.
85	Село <u>Гаї Шевченківські</u>	ТРЦ «Подільняни»	Автовокзал	07:00 — 21:00	90 хвилин		Маршрут приватного перевізника.